ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 14.7.2021 г.
COM(2021) 557 final

2021/0218 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на насърчаването на енергията от възобновяеми източници и за отмяна на Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} - {SWD(2021) 622 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

В Европейския зелен пакт (ЕЗП) се определя целта за постигането на неутралност по отношение на климата до 2050 г. по начин, който допринася за европейската икономика, растежа и работните места. Тази цел изисква намаляване на емисиите на парникови газове с 55 % до 2030 г., както беше потвърдено от Европейския съвет през декември 2020 г. Това от своя страна изисква значително по-голям дял на възобновяемите енергийни източници в интегрираната енергийна система. Настоящата цел на ЕС за поне 32 % дял на енергията от възобновяеми източници до 2030 г., заложена в Директивата за енергията от възобновяеми източници (REDII), не е достатъчна и трябва да бъде увеличена до 38—40 % съгласно Плана във връзка с целта в областта на климата (СТР). Същевременно са необходими нови съпътстващи мерки в различни сектори в съответствие със стратегиите за интеграция на енергийната система, за използване на водорода, за енергията от възобновяеми източници в морето и за биологичното разнообразие.

Общите цели на преразглеждането на REDII са да се постигне увеличаване на използването на енергия от възобновяеми източници до 2030 г., да се насърчи по-добрата интеграция на енергийната система и да се допринесе за целите в областта на климата и екологичните цели, включително опазването на биологичното разнообразие, като по този начин се разрешат проблемите, засягащи различни поколения, свързани с глобалното затопляне и загубата на биологично разнообразие. Настоящото преразглеждане на REDII е от съществено значение за постигане на повишената цел в областта на климата, както и за защита на нашата околна среда и здраве, намаляване на енергийната ни зависимост и допринасяне за технологичното и промишлено лидерство на ЕС, заедно със създаването на работни места и икономически растеж.

• Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката

REDII е основният инструмент на ЕС, в който се разглежда насърчаването на енергията от възобновяеми източници. Преразглеждането на REDII не е самостоятелно. То е част от по-широкообхватна дейност, която засяга друго законодателство в областта на енергетиката и климата и инициативи в областта на политиката, както бе обявено в пътната карта за ЕЗП и в работната програма на Комисията за 2021 г. под заглавието „Пакет „Подготвени за цел 55“. Предложението за преразглеждане на REDII е в съответствие със:

i. схемата на ЕС за търговия с емисии, тъй като определянето на цените на въглеродните емисии функционира най-добре, когато е съчетано с регулаторни мерки;

ii. Директивата относно енергийната ефективност, която допринася за ефективното използване на енергията от възобновяеми източници в секторите на крайно потребление;

iii. Директивата относно енергийните характеристики на сградите, която осигурява подходящи изисквания за енергийните характеристики, свързани с енергията от възобновяеми източници;

iv. Директивата за екопроектирането, стимулираща потребителите да се откажат от уредите, работещи с изкопаеми горива;

v. Регламента за земеползването, промените в земеползването и горското стопанство, който осигурява стимули за икономическите оператори за внедряването на проекти за поглъщане на емисии, които могат да бъдат източник на биомаса;

vi. Директивата за данъчно облагане на енергийните продукти, която гарантира, че цените насърчават устойчиви практики и стимулират производството и употребата;

vii. законодателството за разпределяне на усилията, в което се установяват обвързващи намаления на емисиите на парникови газове (ПГ) за сектори, обхванати от REDII, като например транспорт, строителство, селско стопанство и отпадъци;

viii. Директивата за качеството на горивата, с която се подкрепя използването на възобновяеми горива и горива с ниско съдържание на въглерод в транспорта;

ix. Директивата за инфраструктурата за алтернативни горива, се която се подкрепя разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива, включително зарядни точки за електрически превозни средства и точки за зареждане с природен газ и водород;

x. предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно указания за трансевропейската енергийна инфраструктура и за отмяна на Регламент (ЕС) № 347/2013[1].

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Предложението се основава предимно на член 194, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз[2] (ДФЕС), който осигурява правното основание за предлагане на мерки за разработване на нови и възобновяеми форми на енергия — една от целите на енергийната политика на Съюза, посочена в член 194, параграф 1, буква в) от ДФЕС. REDII, която ще бъде изменена с настоящото предложение, също беше приета съгласно член 194, параграф 2 от ДФЕС през 2018 г. Член 114 от ДФЕС, който представлява правното основание в областта на вътрешния пазар, се добавя, за да се измени Директива 98/70/ЕО относно качеството на горивата, която се основава на този член.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Необходимост от действия от страна на ЕС

Икономически ефективно ускорено развитие на устойчивата енергия от възобновяеми източници в рамките на по-интегрирана енергийна система не може да бъде постигнато в достатъчна степен само от държавите членки. Необходим е подход на ЕС, който да осигури подходящите стимули за държавите членки с различни равнища на амбиция и да ускори по координиран начин енергийния преход от традиционната основана на изкопаеми горива енергийна система към по-интегрирана и по-енергийноефективна енергийна система, основана на производство на енергия от възобновяеми източници. Като се вземат предвид различните енергийни политики и приоритети на държавите

[1] COM(2020) 824 final.
[2] ОВ C 326, 26.10.2012 г., стр. 1.

членки, действието на равнището на ЕС е по-вероятно да допринесе за постигане на необходимото повишено разгръщане на енергията от възобновяеми източници, отколкото само националните или местните действия.

Добавена стойност от ЕС

Действието на ЕС в областта на енергията от възобновяеми източници създава добавена стойност, тъй като е по-ефикасно и по-ефективно от действието на отделните държави членки и с него се избягва фрагментираният подход, като преходът на европейската енергийна система се разглежда по координиран начин. С него се гарантира нетно намаление на емисиите на парникови газове и на замърсяването, опазва се биологичното разнообразие, оползотворяват се възможностите на вътрешния пазар, използват се изцяло предимствата на икономиите от мащаба и технологичното сътрудничество в Европа и се осигурява сигурност за инвеститорите в регулаторна рамка на равнището на ЕС. Постигането на по-голям дял на енергията от възобновяеми източници в крайното потребление на енергия на ЕС зависи от националния принос на всяка държава членка. То ще бъде по-амбициозно и по-разходоефективно, ако се ръководи от договорена обща правна и политическа рамка.

- **Пропорционалност**

Предпочитаният пакет от варианти на политиката се счита за пропорционален и се основава, доколкото е възможно, на текущото формулиране на политиката. В няколко варианта се определят цел или базов показател за сравнение, които трябва да бъдат постигнати, но държавите членки са свободни да изберат средствата за постигане на тези цели. Балансът между задълженията и гъвкавостта, оставена на държавите членки по отношение на начина за постигане на целите, се счита за подходящ, като се има предвид необходимостта от постигане на неутралност по отношение на климата (вж. точки 3.3 и 7.5 от оценката на въздействието, придружаваща настоящото предложение, SWD(2021) XXX).

- **Избор на инструмент**

Настоящото предложение е за директива за изменение. Като се има предвид относително скорошното ѝ приемане, настоящото преразглеждане на REDII се ограничава до това, което се счита за необходимо за допринасянето по разходоефективен начин за постигането на амбицията на Съюза в областта на климата за 2030 г., и не представлява пълно преразглеждане на Директивата, така че преработването ѝ не се счита за целесъобразно.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Методи на консултиране, основни целеви сектори и общ профил на участниците в консултацията

Първоначалната оценка на въздействието (пътна карта) беше публикувана за получаване на обратна информация от 3 август до 21 септември 2020 г., като бяха получени 374 отговора от заинтересовани страни от 21 държави членки и 7 държави извън ЕС. Повечето отговори бяха получени от дружества или търговски сдружения, следвани от неправителствени организации, анонимни лица и граждани. Освен това на 17 ноември 2020 г. Комисията даде ход на обществена консултация онлайн (ОКО) в продължение на 12 седмици в съответствие с правилата на Комисията за по-добро

регулиране. Тя съдържа въпроси с избор между няколко отговора и отворени въпроси, обхващащи широк кръг от въпроси относно преразглеждането на REDII. Бяха получени общо 39 046 отговора. Мнения на заинтересованите страни също бяха събрани по време на две работни срещи, първата от които се проведе на 11 декември 2020 г. (с близо 400 участници), а втората на 22 март 2021 г. (с близо 1000 участници).

Обобщение на мненията на заинтересованите страни

В по-голямата част (80 %) от отговорите на ОКО беше изразено предпочитание за повишена цел в областта на възобновяемите енергийни източници (ВЕИ) в съответствие с СТР (43 %) или по-висока (37 %). 61 % предпочетоха обвързваща цел както на равнището на ЕС, така и на национално равнище. Транспортният сектор и секторът за топлинна енергия и енергия за охлаждане бяха двата най-популярни сектора, в които допълнителните усилия бяха счетени за необходими, като мнозинството подкрепяше повишаването на целите и за двата сектора поне на равнището от СТР. В координиран отговор от повече от 38 000 участници беше поискано премахване на биомасата от списъка на възобновяемите източници и ограничаване на използването на биоенергия до налични на местно равнище отпадъци и остатъци, докато представители на синдикатите, предприятията и по-голяма част от публичните органи предпочетоха да не се променят настоящите критерии за устойчивост за биомаса.

Мненията на заинтересованите страни, изразени в ОКО и по време на работните срещи, бяха взети предвид в оценката на въздействието при разработването на различните варианти на политиката относно съответните области на политиката.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Проучване на външни изпълнители от Trinomics осигури техническа подкрепа за разработването и прилагането на политиката в областта на енергията от възобновяеми източници. Оценката на въздействието, извършена за СТР, и оценката на Комисията на националните планове в областта на енергетиката и климата (НПЕК) на държавите членки, както и докладът за напредъка в областта на енергията от възобновяеми източници за 2020 г. също са част от доказателствената база.

Освен това за оценката на въздействието бяха използвани и следните проучвания:

- Техническа подкрепа за разработване и прилагане на политика в областта на енергията от възобновяеми източници: подобрена ефективност чрез секторна интеграция;
- Охлаждане с възобновяема енергия съгласно преразгледаната Директива за енергията от възобновяеми източници;
- Отопление на помещения чрез възобновяема енергия съгласно преразгледаната Директива за енергията от възобновяеми източници;
- Подкрепа за политиката за декарбонизация на отоплението и охлаждането;
- Регулаторни и пазарни условия за районните отоплителни и охладителни системи;
- Потенциали и нива за електрифициране на отоплението в сградите;
- Варианти за отопление и охлаждане с възобновяеми източници на енергия, мерки и поетапни цели за изпълнението на преработената

Директива за енергията от възобновяеми източници и пълна декарбонизация до 2050 г.;

- Техническа помощ за оценяване на потенциала на възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход (RFNBO), както и рециклирани въглеродни горива (RCF), за установяване на методика за определяне на дела на възобновяемата енергия от RFNBO, както и за разработване на рамка за допълняемост в транспортния сектор;
- Опростяване на процедурите за издаване на разрешителни и на административните процедури за инсталациите, работещи с ВЕИ;
- Установяване на технически изисквания и улесняване на процеса на стандартизация за гаранции за произход въз основа на Директива (ЕС) 2018/2001;
- Техническа помощ за оценяване на вариантите за създаване на общоевропейски зелен етикет с оглед насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници, произведена от нови инсталации;
- Оценка на потенциала на нови суровини за производство на биогорива от нови поколения (ENER C1 2019-412);
- Подкрепа за прилагане на разпоредбите относно непреките промени в земеползването (ILUC), определени в Директивата за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ENER/C2/2018-462);
- Използване на дървесна биомаса за производство на енергия в ЕС (доклад на Съвместния изследователски център, 01/2021);
- Изследване за определяне на обхвата, в което се установяват техническите изисквания и варианти за база данни на Съюза за проследяване на течни и газообразни транспортни горива.

Оценка на въздействието

Оценката на въздействието (ОВ), придружаваща предложението, беше разработена въз основа на моделиране, приноса на заинтересованите страни и приноса на Междуведомствената група. Докладът беше представен на Комитета за регулаторен контрол на 10 март 2021 г. На 19 април 2021 г. Комитетът за регулаторен контрол издаде първото си становище относно оценката на въздействието, а след повторното представяне на ОВ беше издадено второ становище на 19 май.

В този контекст в оценката на въздействието се анализират различните варианти, чрез които преразглеждането на REDII би могло ефективно и ефикасно да допринесе за постигането на актуализираната цел като част от един по-широк пакет от политики „Подготвени за цел 55“.

По отношение на **общото** равнище **на целта за енергия от възобновяеми източници** вариант 0 (без промени) няма да осигури средства за гарантиране, че целта за енергия от възобновяеми източници в целия ЕС е разгърната, така че да се достигне дял от поне 38—40 % в крайното потребление на енергия. Вариант 2 (цел, която е по-висока от 40 %) потенциално би довел до надхвърляне на целта в областта на климата и до липса на съгласуваност с други законодателни инструменти на ЕС. Следователно вариант 1 (минимална цел в диапазона 38—40 %) няма недостатъци и затова е предпочитаният и ефективен вариант. По отношение на естеството на целта, въпреки че вариант 1

(национални обвързващи цели) би предполагал постигане на увеличен дял на ВЕИ по най-ефективен начин, това би породило въпроси, свързани със субсидиарността. Настоящият процес на управление на Енергийния съюз е важна основа за постигане на целта в областта на енергията от възобновяеми източници. Първото повторение на процеса на преразглеждане на националните планове, което завърши през 2020 г., доказа своята ефективност, тъй като националните приноси, взети заедно, бяха достатъчно амбициозни, за да се постигне обвързващата цел на Съюза за 2030 г. в областта на ВЕИ. В съответствие с Регламента за управлението държавите членки трябва да представят проектите си за актуализации на своите НПЕК до юни 2023 г. и вече могат да покажат как планират да постигнат по-високата цел за 2030 г. Предвид ефективния характер и архитектура на настоящата система вариант 0 (поддържане на обвързващата цел на ЕС и на националните доброволни приноси) е предпочитаният вариант.

По отношение на **отоплението и охлаждането** вариант 1 (нерегулаторни мерки) няма да стимулира държавите членки да увеличат усилията си в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане от ВЕИ до най-малко 1,1 средногодишен процентен пункт (п.п.). Превръщането на стойността на ЕС за топлинната енергия и енергията за охлаждане от ВЕИ от СРМ в обвързващ единен увеличен среден годишен дял за държавите членки в еднаква степен съгласно вариант 3б не се счита за пропорционално, въпреки че е най-ефективно. Необходимото равнище на енергията от възобновяеми източници за 2030 г. също така би могло да се определи като цел, както се предлага във вариант 3в, но то би могло да се отклони от сегашния модел и би могло да наруши полаганите понастоящем усилия за прилагане, въпреки че би осигурило допълнителна полза за ясното определяне на крайната цел за 2030 г. Вариант 3а, съчетан с базови показатели за сравнение на ЕС за сгради и промишлени обекти, използващи ВЕИ, както и отраслови базови показатели за сравнение, разработени по подходящ начин (вариант 3г), би бил ефективен за осигуряване на подходящата комбинация от движещи фактори за по-нататъшно интегриране на тези сектори в енергийната система. При този вариант 3а би могъл да се установи минимален постоянен темп на растеж на ВЕИ, като текущата индикативна годишна цел за увеличение от 1,1 п.п. се определи като минимално необходимо усилие и се допълни със специфични за държавите членки „допълнителни средства“, с които допълнителните усилия по отношение на желаното равнище на енергията от възобновяеми източници за 2030 г. се разпределят между държавите членки въз основа на БВП и разходите. Допълнителните специфични темпове на увеличение на държавите членки биха могли да осигурят средство за оценяване на относителното равнище на амбиция на всяка държава членка в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, но също и, като потенциална мярка за запълване на пропуските, да спомогнат за преодоляване на пропуска, ако други сектори, различни от сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, не успеят да постигнат общата цел за ВЕИ от 38—40 %. Тук се разглежда и вариантът за базов показател за сравнение за използване на енергия от възобновяеми източници в строителния сектор.

Разширеният списък от мерки съгласно вариант 2а позволява гъвкавост на национално равнище, гарантира пропорционалност и предоставя на държавите членки набор от инструменти, от които да избират. При проекта се зачитат националните и местните различия по отношение на условията и отправните точки и се предоставя ясна рамка за участници на всички равнища (национално, регионално, местно) и от всички видове (от дружества за комунални услуги и предприятия, през общини до граждани потребители/произвеждащи потребители).

По отношение на **районните отоплителни и охладителни системи** вариант 3в (повишаване на индикативната цел за годишно увеличение от 1 % до равнищата от СТР от 2,1 %, без да се променя естеството ѝ) би насочил развитието на районните отоплителни системи към интегриране на повече енергия от възобновяеми източници в съответствие с СТР и целите за въглеродна неутралност, като същевременно се зачита голямото разнообразие от ситуации в държавите членки. Вариант 3б (индикативна цел на ЕС в областта на енергията от възобновяеми източници за дела на енергията от възобновяеми източници в районните отоплителни и охладителни системи) би могъл да предостави подобни ползи, като вариант 3в, но се отклонява от настоящите разпоредби и би могъл да окаже отрицателно въздействие върху вече започналото прилагане. Вариант 3г (повишаване на целта за увеличаване с 1 % и превръщането ѝ в обвързваща) би бил най-ефективният целеви проект, но е твърде строг и оставя по-малко свобода за държавите членки. Вариант 3а (без промени) би дал възможност районните отоплителни системи да продължат да използват за неограничен период изкопаеми горива и следователно не е в съответствие с целите на преразглеждането. Вариант 2 (списък с мерки) може да бъде самостоятелен или допълващ, тъй като осигурява по-ясна благоприятна рамка за трансформиране на районните отоплителни и охладителни системи, превръщайки ги в средство за снабдяване на сградите с енергия от възобновяеми източници, и за превръщането им в ключов инструмент за декарбонизация на системите за отопление, като същевременно засилва интеграцията на енергийния сектор в националната енергийна система и в енергийната система на ЕС. Комбинирането на вариант 2 относно мерките с целевия проект във вариант 3в е предпочитаният вариант, с който се гарантира, че районните отоплителни и охладителни системи са в съответствие с ЕЗП и се превръщат в средство за постигане на СТР и целите за интегриране на енергийната система. Заедно с вариантите за цялостно отопление и охлаждане и за сградния сектор, този вариант също би създал благоприятна рамка за разработване и разширяване на съвременни базирани на възобновяеми източници интелигентни районни отоплителни и охладителни системи.

По отношение на **увеличаването на използването на електрическа енергия от възобновяеми източници** вариант 1.1 (наличие на информация в почти реално време за дела на електрическата енергия от възобновяеми източници, подавана от електроенергийната мрежа) би осигурил ефективни сигнали за стимулиране на пазара, които се отнасят пряко до навлизането на възобновяемите енергийни източници и до намаляването на въглеродните емисии, без административна тежест и в съответствие със съществуващото законодателство. Вариант 1.2 (информация за дела на ВЕИ и профила на емисиите на ПГ) би имал някои положителни ефекти върху информацията за потребителите, но би осигурил обаче ограничена добавена стойност. Варианти 2.1—2.3 обхващат различни аспекти на оптимизиране на интелигентната инфраструктура за зареждане с различни нива на положителен принос към общите разходи за внедряване и ползи за икономиката. За да се осигури гъвкавост за държавите членки, прилагането, основано на национална оценка, във всеки случай беше избрано като предпочитано решение, което е съсредоточено около функционалните възможности за интелигентно зареждане, включително двупосочно зареждане и разполагане на допълнителни интелигентни зарядни точки (2.1Б, 2.2Б и 2.3). Във варианти 3.1—3.3 се разглежда преодоляването на различни пречки на пазара на предоставяне на услуги за агрегиране и мобилност, които възпрепятстват конкуренцията. Вариант 3.1 (гарантиране, че третирането на системите или устройствата за акумулиране на електрическа енергия от мрежи и пазарни оператори не е дискриминационно или непропорционално, независимо от техния размер (малък или голям) или независимо дали са стационарни или мобилни, така че да могат да предлагат по конкурентен начин услуги за гъвкавост

и балансиране) е удовлетворяващ вариант за всички участници. Вариант 3.2 (независимите доставчици на агрегирани услуги и на услуги за мобилност да имат достъп до основна информация за батериите, като например състояние на изправност и степен на зареждане) е необходим за установяване на еднакви условия на конкуренция и ранното му прилагане би довело до положителни дългосрочни ефекти за разполагаемостта, качеството и цената на услугите, предоставяни на местните собственици на батерии и на ползвателите на електрически превозни средства (ЕПС). Вариант 3.3 (осигуряване на отворен достъп до цялата публично достъпна инфраструктура за зареждане) се очаква да осигурява все повече ползи с разпространението на ЕПС.

От разглежданите варианти за **увеличаване на енергията от възобновяеми източници в транспортния сектор** комбинацията между вариант 1Б (в допълнение към повишаването на целта и подцелта за биогоривата от нови поколения се въвежда специална подцел за възобновяемите горива от небиологичен произход) и вариант 2А (доставчици на горива въз основа на енергийни задължения), 2В (изборът между подходите, описани във варианти 2А и 2Б (доставчици на горива въз основа на задължение, свързано с емисиите), е оставен на държавите членки) или вариант 2Г (доставчици на горива въз основа на задължение, свързано с емисиите), но от операторите се изисква да постигнат минимални дялове на биогоривата от нови поколения и възобновяемите горива от небиологичен произход) като цяло би осигурила най-добри резултати. Въпреки че всички варианти, с изключение на вариант 1, осигуряват необходимото равнище на амбиция, съществуват значителни различия. Вариантите, основаващи се на енергията, могат да допринесат за насърчаване на развитието и производството на иновативни възобновяеми и рециклирани въглеродни горива, тъй като те осигуряват най-предвидимата и стабилна рамка на политиката за инвестиции в такива технологии. Вариантите, основаващи се на интензитета на емисиите на ПГ, могат да стимулират подобренията във веригата на доставки и технологичната ефективност при възобновяемите горива и горивата с ниско съдържание на въглерод, където производствените разходи са по-високи, и биха разполагали с предимството да гарантират съгласуваност с подхода, избран съгласно Директивата за качеството на горивата. Това обаче налага прилагането на промени в методиката, използвана за определяне на интензитета на емисиите на ПГ.

Насърчаването на използването на възобновяеми горива от небиологичен произход е изцяло в съответствие със Стратегията за интеграция на енергийната система и Стратегията за използването на водорода, както и с СТР, особено ако се вземе предвид перспективата след 2030 г. Това важи особено за вариант 1 (разширяване на обхвата на отчитане на RFNBO извън транспортния сектор и подобряване на последователността на отчитане на RFNBO) и вариант 3 (създаване на специфични подцели за RFNBO в сектори, които са трудни за декарбонизиране). Конкретни, но реалистични подцели за RFNBO за транспортния и промишления сектор за 2030 г. биха били първата стъпка за тяхното по-мащабно развитие след 2030 г.

По отношение на **сертифицирането** на възобновяемите горива и горивата с ниско съдържание на въглерод бяха оценени вариант 1а (коригиране на обхвата и съдържанието на настоящата система за сертифициране с цел включване на всички горива, обхванати от REDII, включително рециклирани въглеродни горива) и вариант 2А (по-нататъшно развитие на съществуващата система за гарантиране на произход като алтернативна система за сертифициране). Вариант 1а беше счетен за вариант с добър потенциал за укрепване на съществуващата система, като сертифицирането на горива с ниско съдържание на въглерод трябва да бъде разгледано в отделно

законодателно предложение, като например пакета за пазара на водород и декарбонизиран газ. Разработването на ИТ ще подлежи на предварително одобрение от Съвета по информационни технологии и киберсигурност на Европейската комисия.

По отношение на вариантите за гарантиране на **устойчивост на биоенергията** вариант 1 (нерегулаторни мерки) би улеснил прилагането на критериите за устойчивост на REDII, но не включва допълнителни гаранции за преодоляване на установените рискове. Вариант 2 (целенасочено укрепване на настоящите критерии за устойчивост на биоенергията на ЕС) би осигурил най-пряката защита срещу рисковете от производство на горскостопанска биомаса в зони с висока степен на биоразнообразие. Той също така би въвел допълнителни предпазни мерки, насърчаващи оптималното намаление на емисиите на ПГ за целия жизнен цикъл, като се избягва ново неефективно използване на биомаса в енергийния сектор. Вариант 3 (регулиране на малки инсталации) допълнително би засилил ефективността на вариант 2 чрез регулиране на по-голямо количество биомаса, използвана за енергия в ЕС. Той също така би спомогнал за подобряване на обществения мониторинг на производството и използването на биомаса. Използването на предпочитаните варианти 2, 3 и 4.2 като основа (изискващи от държавите членки да разработят своите схеми за подпомагане на газообразните и твърдите горива от биомаса по начин, който да сведе до минимум нарушенията на пазара на суровини, с цел да се сведе до минимум използването на висококачествена обла дървесина) би допринесло за свеждане до минимум на използването на цели дървета за производство на енергия, както е посочено в Стратегията на ЕС за биологичното разнообразие.

В допълнение към основните цели на преразглеждането на REDII за справяне с недостатъчните амбиции в перспектива до 2030 и 2050 г., за справяне с недостатъчната интеграция на системата и за актуализиране на разпоредбите за устойчивост на биоенергията, ограничен брой **допълнителни „съпътстващи“ или улесняващи мерки** биха могли да допринесат за икономически ефективното внедряване на енергията от възобновяеми източници.

По отношение на **споразуменията за закупуване на електроенергия** (СИЕ) вариант 1 (насоки) ще осигури допълнителни насоки на държавите членки, без да се увеличава административната тежест, въпреки че ефективността ще зависи от прилагането на тези насоки. Вариант 2 (финансова подкрепа за използването на СИЕ за малки и средни предприятия) ще има положително влияние върху използването на енергия от възобновяеми източници и европейската икономика. Вариант 3 (засилване на регулаторните мерки за СИЕ) би създал допълнителна тежест за държавите членки за премахване на необосновани пречки, но би могъл да осигури допълнителна сигурност за производителите и потребителите на електрическа енергия от възобновяеми източници. Варианти 1 и 2 се считат за предпочитаната комбинация.

По отношение на **трансграничното сътрудничество** вариант 1 (актуализирани насоки на Комисията) сам по себе си не би бил много ефективен, докато вариант 2 (задължение за държавите членки да подложат на проверка трансграничното сътрудничество в рамките на следващите 3 години) има умерена ефективност. Въпреки че вариант 3 (задължително частично отваряне на схемите за подпомагане) и вариант 4 (засилено използване на механизма на Съюза за финансиране на енергията от възобновяеми източници) биха били високо ефективни, вариант 2 се очаква да бъде в по-голяма степен политически приемлив и следователно е предпочитаният вариант.

Що се отнася до насърчаването на **енергията от разположени в морето инсталации**, предвид обвързващия характер на вариант 1 (съвместно планиране) би било много

ефективно да се гарантира, че целите се определят и постигат по морски басейни. От вариант 2 (въвеждане на единни звена за контакт за издаване на разрешителни по морски басейни) може да се очаква да има добра ефективност за улесняване на разрешаването на трансгранични проекти за енергия от възобновяеми източници в морето. Предпочита се комбинация от двата варианта.

По отношение на **промишлеността** вариант 0 (без промени) не се очаква да увеличи дела на потреблението на енергия от възобновяеми източници в промишления сектор, което създава сериозни опасения относно постигането на целта за намаляване на емисиите на парникови газове до 2030 г. и за постигане на неутралност по отношение на климата през 2050 г. Вариант 1 (въвеждане на използването на енергия от възобновяеми източници при обследванията, изисквани в Директивата за енергийната ефективност (ДЕЕ) би осигурил ефективно средство за запознаване на участниците от промишления сектор със съществуващите разходоефективни решения за преминаване към енергия от възобновяеми източници без никаква административна тежест и в съответствие със съществуващото законодателство. Вариант 2 (етикетиране на промишлени продукти в определени сектори, за които се твърди, че са произведени чрез използване на енергия от възобновяеми източници) осигурява ефективно средство за създаване на единен и съгласуван пазар за онези дружества, които пускат на пазара продукти и услуги, произведени от енергия от възобновяеми източници. Всяко задължително етикетиране би трябвало да бъде внимателно планирано, за да се гарантира съвместимост с правилата на СТО. Варианти 1 и 2 биха били допълващи се и най-ефективни варианти, ако са комбинирани с индикативна цел за използване на енергия от възобновяеми източници в промишлеността.

Като цяло вариантите на политиката имат положителни икономически, екологични и обществени ползи. Една по-сигурна енергийна система на ЕС, по-малко зависима от вноса, би могла са се постигне чрез увеличаване на енергията от възобновяеми източници, по-специално на енергията от възобновяеми източници в морето. Преразглеждането на REDII вероятно ще окаже положително въздействие върху икономическия растеж и инвестициите, като създаде качествени работни места и намали вноса на изкопаеми горива и енергийните разходи за потребителите и бизнеса. Много от вариантите на политиката се очаква да създадат работни места в съответствие с предвиденото „зелено“ цифрово възстановяване. Очакват се положителни въздействия върху заетостта, особено в сектори, свързани с енергията от възобновяеми източници, като ще са налице повишаване на заетостта и квалификациите в секторите на строителството и на енергийните доставки и преместване на заетостта между секторите. При разход от едно евро енергията от възобновяеми източници създава близо 70 % повече работни места, отколкото разходите за изкопаеми горива, а енергията от слънчеви фотоволтаични уредби създава над два пъти повече работни места за единица произведена електрическа енергия в сравнение с тази, произведена от въглища или природен газ. Засиленото използване на енергия от устойчиви възобновяеми източници, включително водород от възобновяеми източници, би довело до намаляване на емисиите на ПГ. Замяната на изкопаемите горива също ще намали емисиите от замърсители на въздуха и ще има благоприятно въздействие върху здравето. Електрификацията на автомобилния транспорт, основана на възобновяеми източници, би имала положително въздействие, по-специално върху замърсяването на въздуха в градската среда, докато електрификацията, например на отоплителните системи в сградите, би допринесла значително за намаляване на емисиите на ПГ и други замърсители на въздуха от сградния фонд на ЕС, който днес в голяма степен разчита на изкопаемите горива. Качеството на въздуха в градовете ще бъде подобрено, наред с другото, чрез използване на топлинна енергия от възобновяеми източници,

особено в районните отоплителни (топлофикационните) системи в градовете. Положителното въздействие върху биологичното разнообразие ще бъде следствие от по-строгите критерии за устойчивост на биоенергията. То може да намали вноса на газообразни и твърди горива от биомаса от държави извън ЕС, тъй като някои трети държави избират да не ги спазват и пренасочват износа си извън ЕС.

Преразглеждането на REDII ще доведе предимно до практически последици за публичните администрации на държавите членки предвид необходимостта от спазване на по-високи (обвързващи) цели, които трябва да бъдат изпълнявани и съответно наблюдавани. Други действия, изисквани от публичната администрация, включват насърчаване и улесняване на по-широкото използване на енергия от възобновяеми източници от множество превозвачи.

- Пригодност и опростяване на законодателството

През периода 2014—2016 г. по програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT) беше извършена оценка на Директивата за енергията от възобновяеми източници. Като се има предвид относително скорошното приемане на REDII, предложеното преразглеждане се ограничава до това, което се счита за необходимо за допринасянето по разходоефективен начин за постигането на амбицията на Съюза в областта на климата за 2030 г., и не представлява пълно преразглеждане на Директивата. В оценката на въздействието бяха установени възможностите за опростяване на законодателството и намаляване на регулаторните разходи.

Не се предвиждат промени в режима за мониторинг на съответствието.

Увеличаването на използването на енергия от възобновяеми източници в отоплителните и охладителните системи и в сградите ще изисква извършването на строителни работи/саниране, което ще доведе до увеличаване на заетостта в сектора. До 95 % от строителните, архитектурните и инженерните дружества са малки и средни предприятия (МСП), следователно са възможни положителни икономически въздействия върху МСП. Насоките и финансовата подкрепа за споразуменията за закупуване на енергия ще помогнат на МСП, които не разполагат с ресурси, да се справят със сложни поръчки. По-строгите критерии за горскостопанска биомаса могат да доведат до увеличени административни разходи и тежест за малките и средните икономически оператори.

За да се гарантира лоялна конкуренция на единния пазар, същите правила следва да се прилагат за всички икономически оператори. Следователно предложението не изключва МСП или микропредприятията, с изключение на предоставянето на опростени механизми за проверка за маломащабни съоръжения, произвеждащи енергия. Предвидените икономически въздействия обаче също така има вероятност да поставят в по-благоприятно положение МСП, тъй като по-голяма част от веригата за създаване на стойност при внедряването на технологии за енергия от възобновяеми източници, по-специално енергия от слънчеви фотоволтаични уредби, се управлява от МСП.

Основни права

По отношение на съответствието с Хартата за основните права основната цел на настоящия преглед е да се увеличи използването на енергия от възобновяеми източници и да се намалят емисиите на ПГ, а това е изцяло в съответствие с член 37 от Хартата, съгласно който високото равнище на опазване на околната среда и

подобряването на нейното качество трябва да бъдат включени в политиките на Съюза и гарантирани в съответствие с принципа на устойчивото развитие.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

С настоящото предложение се изменя вече съществуваща директива относно използването на енергия от възобновяеми източници и поради това се очаква административното въздействие и разходите да бъдат умерени, тъй като повечето необходими структури и правила са вече налице. Предложението не води до допълнителни разходи за бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

След приемането на настоящата директива за изменение от съзаконодателите Комисията ще предприеме следните действия по време на срока за транспониране, за да улесни транспонирането ѝ:

– изготвяне на таблица на съответствието, която служи като контролен списък за транспониране както за държавите членки, така и за Комисията;

– организиране на срещи с експерти от държавите членки, отговорни за транспонирането на различните части от директивата, с цел обсъждане на начините на транспонирането им и за премахване на съмненията или в контекста на съгласуваното действие в областта на възобновяемите енергийни източници (CA-RES), или под формата на комитет;

– готовност за провеждане на двустранни срещи и разговори с държавите членки в случай на специфичен въпрос относно транспонирането на директивата.

След изтичане на крайния срок за транспониране Комисията ще извърши цялостна оценка на това дали държавите членки са транспонирали изцяло и правилно директивата.

С Регламент (ЕС) 2018/1999 относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата се установи интегрирана рамка за планиране, мониторинг и докладване в областта на енергетиката и климата, за да се проследи напредъкът към постигане на целите в областта на климата и енергетиката в съответствие с изискванията за прозрачност от Парижкото споразумение. Държавите членки трябваше да представят на Комисията своите интегрирани планове в областта на енергетиката и климата до края на 2019 г., обхващащи петте измерения на Енергийния съюз за периода 2021—2030 г. От 2023 г. държавите членки трябва да докладват на всеки две години за напредъка, постигнат при изпълнението на плановете, а освен това до 30 юни 2023 г. те трябва да уведомят Комисията за своите проекти на актуализации на плановете, като окончателните актуализации трябва да са готови на 30 юни 2024 г. Тази актуализация, която трябва да е готова през 2024 г., ще обхване задълженията за планиране, свързани с всички нови цели, договорени при преразглеждането на REDII. Всички допълнителни изисквания за планиране и докладване, определени в настоящото предложение, няма да създадат нова система за планиране и докладване, но ще се подчиняват на съществуващата рамка за планиране и докладване съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999. Бъдещото преразглеждане на Регламента за управление би позволило консолидиране на тези изисквания за докладване.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

След решението на Съда на Европейския съюз по дело Комисия/Белгия (дело C-543/17) държавите членки трябва да прилагат към уведомленията си за националните мерки за транспониране достатъчно ясна и точна информация, в която се посочва кои разпоредби от дадена директива в кои разпоредби от националното законодателство се транспонират. Това трябва да бъде предвидено за всяко задължение, не само на „равнище член“. Ако държавите членки спазват това задължение, от тях по принцип няма да се изисква да изпращат на Комисията обяснителни документи относно транспонирането.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Основните разпоредби, които съществено изменят Директива (ЕО) 2018/2001 или добавят нови елементи, са следните:

С член 1, параграф 1 се изменя член 2 от REDII чрез промяна на определението за възобновяеми горива от небиологичен произход и приета стойност и чрез добавяне на нови определения за качествена обла дървесина, възобновяеми горива, пазарна зона, интелигентна измервателна система, зарядна точка, участник на пазара, пазар на електроенергия, битова батерия, акумулаторна батерия за електрически превозни средства, промишлена батерия, състояние на изправност, степен на зареждане, зададена стойност за мощността, интелигентно зареждане, регулаторен орган, двупосочно зареждане, зарядна точка с нормална мощност, промишленост, неенергийни цели, горски насаждения и залесени гори.

С член 1, параграф 2 се изменя член 3, параграф 1 от REDII чрез актуализираната цел на ЕС за поне 40 % дял на енергията от възобновяеми източници до 2030 г. в брутното крайно потребление на енергия на Съюза за 2030 г. С него също така се променя член 3, параграф 3 с цел въвеждане на по-строго задължение за свеждане до минимум на рисковете от ненужни нарушения на пазара, произтичащи от схемите за подпомагане, и избягване на подпомагането на определени суровини за производство на енергия в съответствие с каскадния принцип. С него се въвежда и задължението за постепенно преустановяване, с някои изключения, на подкрепата за производство на електрическа енергия от биомаса от 2026 г. Освен това с член 1, параграф 2 се добавя нов параграф относно електрификацията, за да се помогне на държавите членки да постигнат национални си приноси.

С член 1, параграф 3 се изменя член 7 от REDII чрез въвеждане на актуализиран метод за изчисляване на дела на енергията от възобновяеми енергийни източници, така че i) енергията от възобновяеми горива от небиологичен произход да се отчита в сектора, в който тя се консумира (електроенергийния сектор, сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане или транспортния сектор) и ii) електрическата енергия от възобновяеми източници, използвана за производство на възобновяеми горива от небиологичен произход, да не бъде включена в изчислението на брутното крайно потребление на електрическа енергия от възобновяеми източници в държавата членка.

С член 1, параграф 4 се изменя член 9, параграф 1 от REDII чрез въвеждане на допълнителен параграф относно задължението на държавите членки да имат

трансграничен пилотен проект в рамките на 3 години и се изменя член 9, параграф 7 от REDII чрез въвеждане на допълнителен параграф относно съвместното планиране на енергията от разположени в морето инсталации по морски басейн, съгласно които държавите членки трябва съвместно да определят и да се договарят да си сътрудничат по отношение на количеството на добитата енергия от възобновяеми източници в морето, която да бъде използвана във всеки морски басейн до 2050 г., с междинни етапи за 2030 и 2040 г.

С член 1, параграф 5 се изменя член 15 от REDII, чрез заличаване на параграфи 4—7 относно сградите, които са преместени в нов член (15а), актуализиране на позоваванията на стандарти и въвеждане на по-строги разпоредби относно споразуменията за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, като се добавя клауза за преразглеждане на административните процедури една година след влизането в сила на настоящата директива за изменение.

С член 1, параграф 6 се вмъква нов член 15а относно интегрирането в нормалната практика на енергията от възобновяеми източници и въвеждането на улесняващи мерки за интегрирането на топлинната енергия и енергията за охлаждане в сградите. Този нов член включва нова индикативна цел на Съюза за използване на 49 % енергия от възобновяеми източници в сградите до 2030 г. и позоваване на новото определение за „ефективни районни отоплителни и охладителни системи“, което ще бъде добавено към преработената Директива относно енергийната ефективност и което е един от начините да се удовлетвори минималното ниво на ВЕИ в нови сгради и в сгради, на които се извършва основен ремонт. С него се коригира текстът на параграфите относно сградите от член 15 на REDII с цел да се установи връзка с постигането на индикативните цели относно ВЕИ и да се насърчи преминаването от системи за отопление, работещи с изкопаеми горива, към такива, работещи с ВЕИ, както и да се постигне съгласуваност с Директивата относно енергийните характеристики на сградите.

С член 1, параграф 7 се изменя член 18, параграф 3 от REDII чрез коригирани параграфи относно изискванията за квалификация и сертифициране на монтажниците с оглед справяне с недостига на монтажници на системи за отопление с енергия от възобновяеми източници, което е „спирачка“ за постепенното изваждане от употреба на системите, използващи изкопаеми горива. С него се заличава и списъкът на специфичните видове технологии за системи за отопление с енергия от възобновяеми източници, който се заменя с обща препратка към системите за отопление, използващи ВЕИ. С него се изменя член 18, параграф 4 от REDII чрез установяване на задължение за държавите членки да въведат мерки в подкрепа на участието в програми за обучение. Предишната възможност за държавите членки да публикуват списъка с квалифицирани монтажници става изискване.

С член 1, параграф 8 се изменя член 19, параграфи 2 и 8 от REDII с цел премахване на възможността за държавите членки да не издават гаранции за произход на производител, който получава финансова подкрепа във връзка с промените, свързани със споразуменията за закупуване на електроенергия в член 15.

С член 1, параграф 9 се изменя член 20, параграф 3 от REDII чрез добавяне на нов и допълнителен параграф за подобряване на интеграцията на енергийната система между топлоснабдителните или студоснабдителните системи и други енергийни мрежи, в който от държавите членки се изисква, когато е целесъобразно, да разработят ефективни топлоснабдителни или студоснабдителни системи за насърчаване на използването на топлинна енергия и енергия за охлаждане от ВЕИ.

С член 1, параграф 10 се вмъква нов член 20а в REDII, улесняващ системната интеграция на електрическа енергия от възобновяеми източници чрез следните мерки:

- операторите на преносни мрежи (ОПС) и операторите на разпределителни системи (ОРС) са длъжни да предоставят информация за дела на ВЕИ и „съдържанието“ на ПГ в електрическата енергия, която подават, с цел повишаване на прозрачността и предоставяне на повече информация на участниците на пазара на електроенергия, доставчиците на агрегирани услуги, потребителите и крайните потребители;
- производителите на батерии трябва да осигурят достъп до информация за капацитета на батерията, състоянието на изправност, степента на зареждане и зададената стойност за мощността на собствениците на батерии, както и на трети страни, действащи от тяхно име;
- държавите членки гарантират възможността за интелигентно зареждане за недостъпни за обществено ползване зарядни станции с нормална мощност поради тяхното значение за интегрирането на енергийната система;
- държавите членки гарантират, че подзаконовите разпоредби относно използването на активи за акумулиране и балансиране не са дискриминационни спрямо участието на малки и/или мобилни системи за акумулиране на пазара на услуги за гъвкавост, балансиране и акумулиране.

С член 1, параграф 11 се вмъква нов член 22а в REDII относно увеличаването на използването на енергия от възобновяеми източници в промишлеността с индикативна цел за средногодишно увеличение на енергията от възобновяеми източници от 1,1 процентни пункта и задължителна цел от 50 процента за възобновяемите горива от небиологичен произход, използвани като суровина или като енергиен носител. С него също така се въвежда изискване етикетирането на екологосъобразни промишлени продукти да показва процента на използваната енергия от възобновяеми източници съгласно обща методика за целия ЕС.

С член 1, параграф 12 се изменя член 23, параграф 1 от REDII, така че годишното увеличение на топлинната енергия и енергията за охлаждане с 1,1 п.п. да се превърне в задължителен базов дял, и се добавя допълнителен параграф, задължаващ държавите членки да извършат оценка на своя потенциал за енергия от възобновяеми източници и на използването на отпадна топлина и студ в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане. С него също така се изменя член 23, параграф 4 от REDII чрез добавяне на разширен набор от мерки, който да им помогне да изпълнят целта в областта на отоплението и

охлаждането. С него също така този параграф се подсилва, така че държавите членки, вместо да се стремят да гарантират, трябва да осигуряват достъп до мерки за всички потребители, по-специално домакинствата с ниски доходи или уязвимите домакинства, които е възможно да не притежават достатъчен начален капитал, за да могат да се възползват от предимствата.

С член 1, параграф 13 се изменя член 24, параграф 1 от REDII чрез въвеждане на актуализиран параграф относно информацията за дела на енергията от възобновяеми източници в районните отоплителни и охладителни системи. С член 1, параграф 13 се изменя член 24, параграф 4 от REDII чрез въвеждане на актуализиран параграф за увеличаване на целевия дял на енергията от възобновяеми източници и от отпадна топлина и студ в районните отоплителни и охладителни системи от 1 п.п. на 2,1 п.п. и се добавя нов параграф, с който се разширява достъпът на трети страни и който се прилага за районни отоплителни и охладителни системи над 25 MW, когато това има смисъл. С член 1, параграф 13 се изменя член 24, параграф 5 от REDII чрез въвеждане на актуализиран параграф, с който се добавя препратка към новото определение за ефективни районни отоплителни и охладителни системи (което следва да бъде добавено към преработената Директива относно енергийната ефективност) и с който от държавите членки се изисква да въведат механизъм за справяне с необосновани откази на достъп на трети страни. Член 24, параграф 6 от REDII се изменя с нов параграф относно рамка за улесняване на координацията между участниците, които играят важна роля в използването на отпадна топлина и студ. С член 1, параграф 13 се изменя член 24, параграф 8 от REDII чрез въвеждане на актуализирани параграфи, в които от ОРС се изисква да извършват оценка на всеки 4 години на потенциала на районните отоплителни и охладителни системи да предоставят услуги за балансиране и други системни услуги. Член 24, параграф 9 от REDII се изменя с актуализиран параграф относно задълженията на държавите членки да гарантират, че правата на потребителите и правилата за експлоатация на районни отоплителни и охладителни системи са в съответствие преработените правила и че те са ясно определени, публично достъпни и се прилагат от компетентния орган. Член 24, параграф 10 от REDII се изменя с актуализиран параграф, с който се коригират препратките и се добавя ново определение за ефективни районни отоплителни и охладителни системи (което следва да бъде добавено към преработената Директива относно енергийната ефективност).

С член 1, параграф 14 се изменя член 25, параграф 1 от REDII чрез увеличаване на равнището на амбиция относно енергията от възобновяеми източници в транспорта, като се определя цел от 13 % за намаляване на интензитета на парниковите газове, увеличава се подцелта за биогоривата от нови поколения от най-малко 0,2 % през 2022 г. на 0,5 % през 2025 г. и 2,2 % през 2030 г. и се въвежда подцел от 2,6 % за RFNBO. С член 1, параграф 14 също така се въвежда механизъм за кредитиране с цел насърчаване на електромобилността, съгласно който икономически оператори, които подават електрическа енергия от възобновяеми източници на електрически превозни средства чрез обществени зарядни станции, ще получават кредити, които могат да продават на доставчици на горива, които могат да използват същите, за да изпълнят задължението на доставчици на горива.

С член 1, параграф 15 се изменя член 26 от REDII, за да се отрази целта за интензитета на парниковите газове, установена за транспортния сектор.

С член 1, параграф 16 се изменя член 27, параграф 1 от REDII, като се определят правила за изчисляване както на намаляването на интензитета на парниковите газове на горивата, постигнато чрез използването на енергия от възобновяеми източници в транспорта, така и на целите в областта на биогоривата от нови поколения и биогаза и възобновяемите горива от небиологичен произход. С член 1, параграф 16 се заличава член 27, параграф 2 от REDII с цел премахване на коефициентите за умножение, свързани с определени възобновяеми горива и с електрическа енергия от възобновяеми източници, използвана в транспорта. С член 1, параграф 16 се изменя член 27, параграф 3 от REDII с цел премахване на рамката за допълняемост за електрическата енергия в транспортния сектор и прилагане на разпоредбите относно изчисляването на количества възобновяеми горива от небиологичен произход, произведени чрез електричен ток, независимо от сектора, в който тези горива са потребени.

С член 1, параграф 17 се изменя член 28 чрез заличаване на параграфите относно базата данни на Съюза, която понастоящем е регламентирана в член 31, буква а), и чрез заличаване на правомощията в параграф 5 за приемане на делегиран акт, определящ методиката за оценка на намалението на емисии на парникови газове от възобновяеми горива от небиологичен произход и от рециклирани въглеродни горива, които понастоящем са регламентирани в член 1, параграф 20.

С член 1, параграф 18 се изменя член 29, параграфи 1, 3, 4, 5 и 6 от REDII чрез въвеждане на актуализирани параграфи с оглед целенасочено подсилване на настоящите критерии за устойчивост чрез прилагане на съществуващите критерии по отношение на земята (напр. забранени зони) за селскостопанска биомаса, както и за горскостопанска биомаса (включително девствени гои, гори с висока степен на биоразнообразие и торфища). Тези по-строги критерии се прилагат за маломащабни отоплителни и електрически инсталации на основата на биомаса с обща номинална топлинна мощност под 5 MW. С член 1, параграф 18 се изменя член 29, параграф 10 от REDII чрез въвеждане на актуализиран параграф, с който съществуващите минимални прагове за намаляване на емисиите на парникови газове за електрическа енергия, отопление и охлаждане от газообразни и твърди горива от биомаса се прилагат спрямо съществуващи инсталации (не само нови инсталации). С член 1, параграф 18 се добавят допълнителни елементи към член 29, параграф 6, за да сведе до минимум отрицателното въздействие на дърводобива върху качеството на почвата и биоразнообразието.

С член 1, параграф 19 се вмъква нов член 29а относно критериите за намаляване на емисиите на парникови газове за възобновяеми горива от небиологичен произход (RFNBO) и рециклирани въглеродни горива, така че енергията от RFNBO да може да се отчита само за постигане на целите, определени в настоящата директива, ако заложените в нея намаления на емисии на ПГ са поне 70 %, а енергията от рециклирани въглеродни горива да може да се отчита само за постигане на целта в областта на транспорта, ако заложените в нея намаления на емисии на ПГ са поне 70 %.

С член 1, параграф 20 се изменя член 30 от REDII с цел адаптирането му към промените, въведени в член 29а и член 31а. С него също така се въвежда опростен механизъм за проверка за инсталации с мощност между 5 и 10 MW.

С член 1, параграф 21 се заличават параграфи 2, 3 и 4 от член 31 от REDII, с който са регламентира възможността за използване на регионални стойности за отглеждане с цел по-добро насърчаване на индивидуалните усилия на производителите за намаляване на интензитета на емисиите на парникови газове от суровини.

С член 1, параграф 22 се вмъква нов член 31а, с който се регламентира базата данни на Съюза, като се разширява нейният обхват, така че тя да може да обхваща горива не само в транспортния сектор. Това ще даде възможност за проследяване на течните и газообразните възобновяеми горива и на рециклираните въглеродни горива, както и на техните емисии на парникови газове през целия жизнения цикъл. Базата данни е инструмент за мониторинг и докладване, в който доставчиците на горива трябва да въведат необходимата информация, за да проверят дали спазват задължението на доставчиците на горива, посочено в член 25.

С член 2 се изменя Регламент (ЕС) 2018/1999 с цел промяна в него на обвързващата за Съюза като цяло цел за 2030 г. за най-малко 32-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в енергийното потребление на Съюза в „обвързващата цел на Съюза за 2030 г. за енергията от възобновяеми източници, посочена в член 3 от Директива (ЕС) 2018/2001“. С него не се изменят други ключови елементи от Регламент (ЕС) 2018/1999, като например целта за 15 % междусистемна електроенергийна свързаност, която продължава да бъде от решаващо значение за интегрирането на енергия от възобновяеми източници.

С член 3 се изменя Директива 98/70/ЕО с цел избягване на дублирането на регулаторните изисквания по отношение на целите за декарбонизация на транспортните горива и привеждането ѝ в съответствие с Директива (ЕС) 2018/2001, наред с другото, по отношение на задълженията за намаляване на емисиите на парникови газове и използването на биогорива.

Член 4 съдържа преходни разпоредби, свързани със задълженията за докладване съгласно Директива 98/70/ЕО, за да се гарантира, че данните, събрани и докладвани в съответствие с членовете от Директива 98/70/ЕО, които са заличени с член 3, параграф 4 от настоящата директива, се представят на Комисията.

Член 5 съдържа условията относно транспонирането.

С член 6 се отменя Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета.

Член 7 се отнася до влизането в сила.

2021/0218 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на насърчаването на енергията от възобновяеми източници и за отмяна на Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета

Като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 и член 194, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[3],

като взе предвид становището на Комитета на регионите[4],

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) В Европейския зелен пакт[5] се определя целта на Съюза за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г. по начин, който допринася за европейската икономика, растежа и създаването на работни места. Тази цел и целта за намаляване на емисиите на парникови газове с 55 % до 2030 г., както е посочено в Плана във връзка с целта в областта на климата до 2030 г.[6], одобрен както от Европейския парламент[7], така и от Европейския съвет[8], изискват енергиен преход и значително по-високи дялове на възобновяемите енергийни източници в една интегрирана енергийна система.

(2) Енергията от възобновяеми източници има основна роля за осъществяването на Европейския зелен пакт и за постигането на неутралност по отношение на климата до 2050 г., като се има предвид, че енергийният сектор е отговорен за над 75 % от общите емисии на парникови газове в Съюза. Чрез намаляване на тези емисии на парникови газове енергията от възобновяеми източници допринася и за справяне с

3 ОВ C [...], [...] г., стр. [...].
4 ОВ C [...], [...] г., стр. [...].
5 Съобщение на Комисията COM(2019) 640 final, 11.12.2019 г., Европейският зелен пакт.
6 Съобщение на Комисията COM(2020) 562 final, 17.9.2020 г., Засилване на европейската амбиция в областта на климата за 2030 г. Инвестиция в неутрално по отношение на климата бъдеще в полза на нашите граждани.
7 Резолюция на Европейския парламент от 15 януари 2020 г. относно Европейския зелен пакт (2019/2956 (RSP)).
8 Заключения на Европейския съвет, 11 декември 2020 г., https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf

предизвикателствата, свързани с околната среда, като например загубата на биологично разнообразие.

(3) В Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета[9] се определя обвързваща цел на Съюза за достигне на поне 32-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия на Съюза до 2030 г. Съгласно Плана във връзка с целта в областта на климата делът на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия би трябвало да се увеличи до 40 % до 2030 г., за да се постигне целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове[10]. Следователно целта, посочена в член 3 от тази директива, трябва да бъде повишена.

(4) Нараства признаването на необходимостта от привеждане на политиките в областта на биоенергията в съответствие с каскадния принцип на използване на биомаса[11] с оглед осигуряване на справедлив достъп до пазара на суровини от биомаса за развитието на иновативни биотехнологични решения с висока добавена стойност и на устойчива кръгова биоикономика. Следователно при разработването на схеми за подпомагане за биоенергията държавите членки следва да вземат предвид наличните устойчиви доставки на биомаса за енергийни и неенергийни употреби и поддържането на националните горски въглеродни поглътители и екосистеми, както и принципите на кръговата икономика и каскадното използване на биомаса и йерархията на отпадъците, установени в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[12]. За тази цел те не следва да предоставят подкрепа за производството на енергия от дървени трупи, фурнирни трупи, пънове и корени и следва да избягват насърчаването на използването на качествена обла дървесина за производство на енергия, с изключение на точно определени случаи. В съответствие с каскадния принцип дървесната биомаса следва да се използва според нейната най-висока икономическа и екологична добавена стойност съгласно следния ред на приоритетност: 1) продукти от дървесина, 2) удължаване на срока на експлоатация, 3) повторна употреба, 4) рециклиране, 5) биоенергия и 6) отстраняване като отпадък. Когато никой друг вид употреба на дървесна биомаса не е икономически жизнеспособен или екологичен, оползотворяването на

---

9 Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 82—209.

10 Точка 3 от съобщение на Комисията COM(2020) 562 final, 17.9.2020 г., Засилване на европейската амбиция в областта на климата за 2030 г. Инвестиция в неутрално по отношение на климата бъдеще в полза на нашите граждани

11 Каскадният принцип има за цел постигане на ресурсна ефективност при използването на биомаса чрез отдаване на приоритет на използването на материали от биомаса пред използването на енергия, когато е възможно, като по този начин се увеличава количеството на наличната биомаса в системата. В съответствие с каскадния принцип дървесната биомаса следва да се използва според нейната най-висока икономическа и екологична добавена стойност съгласно следния ред на приоритетност: 1) продукти от дървесина, 2) удължаване на срока на експлоатация, 3) повторна употреба, 4) рециклиране, 5) биоенергия и 6) отстраняване като отпадък.

12 Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3).

енергия спомага за намаляване на производството на енергия от невъзобновяеми източници. Следователно схемите на държавите членки за подпомагане на биоенергията следва да бъдат насочени към такива суровини, по отношение на които е налице слаба пазарна конкуренция със секторите на материалите и снабдяването с които се счита за положително както за климата, така и за биоразнообразието, за да се избегнат отрицателните стимули за неустойчиви начини за производство на биоенергия, определени в доклада на Съвместния изследователски център „Използване на дървесна биомаса за производство на енергия в ЕС“[13]. От друга страна, при определяне на по-нататъшното отражение на каскадния принцип е необходимо да се отчетат националните особености, които ръководят държавите членки при разработването на техните схеми за подпомагане. Предотвратяването, повторната употреба и рециклирането на отпадъци следва да бъде приоритетен вариант. Държавите членки следва да избягват създаването на схеми за подпомагане, които биха противоречили на целите за третиране на отпадъците и които биха довели до неефективно използване на подлежащи на рециклиране отпадъци. Освен това, за да се гарантира по-ефективно използване на биоенергията, от 2026 г. нататък държавите членки не следва да предоставят повече подкрепа на централи, произвеждащи само електрическа енергия, освен ако инсталациите не са в региони със специфичен статут на използване по отношение на прехода им от изкопаеми горива или ако инсталациите не се използват за улавяне и съхранение на въглероден диоксид.

(5) Бързият растеж и повишаването на разходната конкурентоспособност по отношение на производството на електрическа енергия от възобновяеми източници могат да бъдат използвани за удовлетворяване на нарастващ дял от потребностите от енергия — например чрез използване на термопомпи за отопление на помещения или за нискотемпературни промишлени процеси, електрически превозни средства в транспорта или електрически пещи в определени промишлени отрасли. Електрическата енергия от възобновяеми източници може да се използва и за производство на синтетични горива за потребление в транспортни сектори, в които трудно може да се постигне декарбонизиране, като например сектора на въздухоплаването и мореплаването. Рамката за електрификация трябва да създаде възможност за засилена и ефективна координация и за разширяването на пазарните механизми с цел да се съпоставят както предлагането, така и търсенето в пространството и времето, да се стимулира гъвкавостта на инвестициите и да се помогне за интегрирането на големи дялове от променливото производство на енергия от възобновяеми източници. Следователно държавите членки следва да гарантират, че внедряването на електрическата енергия от възобновяеми източници продължава да се увеличава с адекватни темпове, за да се отговори на нарастващото търсене. За тази цел държавите членки следва да създадат рамка, която включва съвместими с пазара механизми за преодоляване на оставащите пречки, и да разполагат със сигурни и адекватни електроенергийни системи, подходящи за големи

[13] https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719

количества енергия от възобновяеми източници, както и съоръжения за акумулиране, напълно интегрирани в електроенергийната система. По-специално тази рамка ще доведе до преодоляване на оставащите пречки, включително нефинансови пречки, като например недостиг на цифрови и човешки ресурси, необходими на органите за обработка на нарастващия брой заявления за разрешение.

(6) При изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници в дадена държава членка възобновяемите горива от небиологичен произход следва да се отчитат в сектора, в който те се потребяват (електроенергийния сектор, сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане или транспортния сектор). За да се избегне двойното отчитане, електрическата енергия от възобновяеми източници, използвана за производството на тези горива, не трябва да се отчита. Това би довело до хармонизиране на счетоводните правила за тези горива в цялата Директива, независимо дали те се отчитат за постигане на общата цел в областта на енергията от възобновяеми източници или за постигане на която и да е подцел. Това би позволило и да се отчете реалното количество консумирана енергия, като се вземат предвид загубите на енергия в процеса на производство на тези горива. Също така това би позволило отчитането на възобновяеми горива от небиологичен произход, внасяни и потребявани в Съюза.

(7) Сътрудничеството на държавите членки за насърчаване на енергията от възобновяеми източници може да бъде под формата на статистически трансфери, схеми за подпомагане или съвместни проекти. То дава възможност за икономически ефективното навлизане на енергията от възобновяеми източници в цяла Европа и допринася за интеграцията на пазара. Въпреки потенциала си сътрудничеството е силно ограничено и съответно води до неоптимални резултати по отношение на ефективността на увеличаването на енергията от възобновяеми източници. Поради това държавите членки следва да бъдат задължени да подлагат на проверка сътрудничеството чрез изпълнение на пилотен проект. Проектите, финансирани от национални вноски по механизма на Съюза за финансиране на енергията от възобновяеми източници, създаден с Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1294[14] на Комисията, биха довели до изпълнение на това задължение за участващите държави членки.

(8) Със Стратегията за енергията от възобновяеми източници в морето се въвежда амбициозна цел от 300 GW вятърна енергия от инсталации, разположени в морето, и 40 GW океанска енергия във всички морски басейни на Съюза до 2050 г. За да се гарантира тази съществена промяна, държавите членки ще трябва да работят съвместно в трансграничен контекст на равнище морски басейн. Следователно държавите членки следва съвместно да определят количеството на произвежданата енергия от възобновяеми източници в морето, която да бъде внедрена във всеки морски басейн до 2050 г., с междинни етапи за 2030 и 2040 г. Тези цели следва да бъдат отразени в актуализираните национални планове в

[14] Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1294 на Комисията от 15 септември 2020 г. относно механизма за финансиране на възобновяемата енергия в Съюза (OJ L 303, 17.9.2020 г., стр. 1).

областта на енергетиката и климата, които ще бъдат представени през 2023 и 2024 г. съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999. При определяне на количеството държавите членки следва да вземат предвид потенциала на енергията от възобновяеми източници в морето на всеки морски басейн, опазването на околната среда, адаптирането към изменението на климата и други видове използване на морето, както и целите на Съюза в областта на декарбонизацията. Освен това държавите членки следва все повече да обмислят възможността за комбиниране на производството на енергия от възобновяеми източници в морето с електропреносни линии, свързващи няколко държави членки, под формата на хибридни проекти или на по-късен етап — по-сложнозатворена електроенергийна мрежа. Това ще позволи електрическата енергия да се пренася в различни посоки, като по този начин ще се увеличи максимално социално-икономическото благосъстояние, ще се оптимизират разходите за инфраструктура и ще се даде възможност за по-устойчиво използване на морето.

(9) Пазарът на споразумения за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници бързо се разраства и осигурява допълнителен път към пазара на производство на електрическа енергия от възобновяеми източници в допълнение към схемите за подпомагане от държавите членки или към продажбата директно на пазара на електроенергия на едро. Същевременно пазарът на споразумения за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници все още е ограничен до малък брой държави членки и големи дружества, като в големи части от пазара на Съюза продължават да са налице значителни административни, технически и финансови пречки. Следователно съществуващите в член 15 мерки за насърчаване на оползотворяването на споразуменията за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници следва да бъдат допълнително засилени чрез проучване на използването на кредитни гаранции за намаляване на финансовите рискове на тези споразумения, като се вземе предвид, че когато тези гаранции са публични, те не следва да изместват частното финансиране.

(10) Прекалено сложните и изключително дългите административни процедури представляват сериозна пречка за внедряването на енергията от възобновяеми източници. Въз основа на мерките за подобряване на административните процедури за инсталации за енергия от възобновяеми източници, за които държавите членки са длъжни да докладват до 15 март 2023 г. в първите си интегрирани национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета[15], Комисията следва да оцени дали включените в настоящата директива разпоредби за рационализиране на тези процедури са довели до създаване на гладки и пропорционални процедури. Ако тази оценка разкрие значителни възможности за

[15] Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 1).

подобрение, Комисията следва да предприеме подходящи мерки, за да гарантира, че държавите членки разполагат с рационализирани и ефективни административни процедури.

(11) Сградите разполагат със значителен неизползван потенциал да допринасят ефективно за намаляване на емисиите на парникови газове в Съюза. Декарбонизацията на отоплителните и охладителните системи в този сектор чрез увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници в производството и използването ще бъде необходимо за осъществяване на амбицията, заложена в Плана във връзка с целта в областта на климата, за постигане на целта на Съюза за неутралност по отношение на климата. Напредъкът по отношение на използването на енергия от възобновяеми източници за отопление и охлаждане обаче е в застой през последното десетилетие, като до голяма степен се разчита на увеличеното използване на биомаса. Без установяването на цели за увеличаване на производството и използването на енергия от възобновяеми източници в сградите, няма да има възможност за проследяване на напредъка и за набелязване на пречките при използването на енергия от възобновяеми източници. Освен това създаването на цели ще осигури сигнали за дългосрочно инвестиране за инвеститорите, включително за периода непосредствено след 2030 г. Това ще допълни задълженията, свързани с енергийната ефективност и енергийните характеристики на сградите. Поради това следва да се определят индикативни цели за използването на енергия от възобновяеми източници в сградите, които да насочват и стимулират усилията на държавите членки да се възползват от потенциала за използване и производство на енергия от възобновяеми източници в сградите и да насърчават развитието и интегрирането на технологии, които произвеждат енергия от възобновяеми източници, като същевременно гарантират сигурност за инвеститорите и ангажираност на местно равнище.

(12) Недостатъчният брой на квалифицираните работници, по-специално монтажници и проектанти на отоплителни и охладителни системи на основата на енергия от възобновяеми източници, забавят замяната на системите за отопление, работещи с изкопаеми горива, с основани на възобновяеми източници енергийни системи и са основна пречка пред интегрирането на енергията от възобновяеми източници в сградите, промишлеността и селското стопанство. Държавите членки следва да си сътрудничат със социалните партньори и общностите за възобновяема енергия, за да предвидят нужните умения. Следва да бъдат предоставени и разработени достатъчно на брой висококачествени програми за обучение и възможности за сертифициране, гарантиращи правилно монтиране и надеждна работа на множество различни видове отоплителни и охладителни системи на основата на енергия от възобновяеми източници, по начин, който привлича участници в такива програми за обучение и системи за сертифициране. Държавите членки следва да обмислят какви действия да предприемат, за да привлекат групи, които понастоящем са слабо представени във въпросните професионални области. Списъкът с обучени и сертифицирани монтажници следва да бъде оповестен публично, за да се гарантира доверието на потребителите и лесен достъп до персонализирани умения

за проектиране и монтаж, гарантиращи правилното монтиране и работа на отоплителните и охладителните системи на основата на енергия от възобновяеми източници.

(13) Гаранциите за произход са ключов инструмент за информиране на потребителите, както и за допълнителното оползотворяване на споразуменията за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници. За да се създаде съгласувана база на Съюза за използването на гаранции за произход и за да се осигури достъп до подходящи подкрепящи доказателства за лица, сключващи споразумения за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, всички производители на енергия от възобновяеми източници следва да могат да получат гаранция за произход, без да се засяга задължението на държавите членки да вземат предвид пазарната стойност на гаранциите за произход, ако производителите на енергия получат финансова подкрепа.

(14) Развитието на инфраструктурата за мрежи за районно отопление и охлаждане следва да бъде засилено и насочено към използване на по-широк набор от възобновяеми източници за топлинна енергия или енергия за охлаждане по ефективен и гъвкав начин с цел засилване на внедряването на енергията от възобновяеми източници и задълбочаване на интеграцията на енергийната система. Поради това е целесъобразно да се актуализира списъкът с възобновяеми енергийни източници, към който мрежите за районно отопление и охлаждане следва все повече да се адаптират, и да се изисква интегриране на акумулирането на топлинна енергия като източник на гъвкавост, по-висока енергийна ефективност и по-разходоефективно функциониране.

(15) При повече от 30 милиона електрически превозни средства, очаквани в Съюза до 2030 г., е необходимо да се гарантира, че те могат да допринесат изцяло за системната интеграция на електрическата енергия от възобновяеми източници и по този начин да позволят достигането на по-високи дялове на електрическа енергия от възобновяеми източници по икономически ефективен начин. Потенциалът на електрическите превозни средства да консумират електрическа енергия от възобновяеми източници в моменти, когато тя е в изобилие, и да я връщат обратно в мрежата, когато има недостиг, трябва да се използва напълно. Поради това е целесъобразно да се въведат специфични мерки относно електрическите превозни средства, информацията за енергията от възобновяеми източници и относно това как и кога да се получава достъп до нея, които допълват тези, посочени в Директива (ЕС) 2014/94 на Европейския парламент и на Съвета[16] и [предложения регламент относно батериите и отпадъчните батерии, за отмяна на Директива 2006/66/ЕО и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/1020].

(16) За да могат услугите за гъвкавост и балансиране от агрегирането на разпределени активи за акумулиране да се развиват по конкурентен начин, достъпът в реално време до основна информация за батериите,

[16] Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1)

като например състояние на изправност, степен на зареждане, капацитет и зададена стойност за мощността, следва да бъде предоставян при недискриминационни условия и безплатно за собствениците или потребителите на батериите и за субектите, действащи от тяхно име, като например управители на сградни енергийни системи, доставчици на услуги за мобилност и други участници на пазара на електроенергия. Поради това е целесъобразно да се въведат мерки, насочени към необходимостта от достъп до такива данни за улесняване на свързаните с интеграцията операции по отношение на битови батерии и електрически превозни средства, които допълват разпоредбите за достъп до данни за батериите, свързани с улесняването на промяната на предназначението на батериите в [предложения регламент относно батериите и отпадъчните батерии за отмяна на Директива 2006/66/ЕО и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/1020]. Разпоредбите за достъп до данни за батериите на електрически превозни средства следва да се прилагат в допълнение към всички предвидени в правото на Съюза данни относно одобрението на типа на превозни средства.

(17) Нарастващият брой електрически превозни средства в автомобилния, железопътния, морския и други видове транспорт ще изисква оптимизиране и управление на операциите по зареждане по начин, при който не се предизвикват претоварвания и се извлича максимална полза от наличието на електрическа енергия от възобновяеми източници и ниските цени на електрическата енергия в системата. В ситуации, при които двупосочното зареждане би подпомогнало навлизането в още по-голяма степен на електрическа енергия от възобновяеми източници, произхождаща от парковете от електрически превозни средства, в транспорта и електроенергийната система като цяло, тази функционална възможност също следва да стане налична. Предвид дългия експлоатационен срок на зарядните точки изискванията за инфраструктура за зареждане следва да се актуализират по начин, който би задоволил бъдещите потребности и който не би довел до отрицателни ефекти на блокиране по отношение на развитието на технологиите и услугите.

(18) Ползвателите на електрически превозни средства, сключващи договорни споразумения с доставчици на услуги в областта на електромобилността, и участниците на пазара на електроенергия следва да имат право да получават информация и разяснения как условията на споразумението ще се отразят на използването на техния автомобил и състоянието на изправност на неговата батерия. Доставчиците на услуги в областта на електромобилността и участниците на пазара на електроенергия следва ясно да обяснят на ползвателите на електрически превозни средства как те ще бъдат възнаградени за услугите за гъвкавост, балансиране и акумулиране, предоставяни на електроенергийната система и пазара чрез използването на тяхното електрическо превозно средство. Ползвателите на електрически превозни средства също така трябва да разполагат с гарантирани права на потребители при сключването на такива споразумения, по-специално по отношение на защитата на личните им данни, като например местоположение и навици за шофиране, във връзка с използването на техния автомобил. Предпочитанията на ползвателите на електрически превозни средства по отношение на вида електрическа

енергия, закупена за използване в техните електрически превозни средства, както и други предпочитания, също могат да бъдат част от такива споразумения. Поради горепосочените причини е важно ползвателите на електрически превозни средства да могат да използват абонамента си в множество зарядни точки. Това също така ще позволи на избрания доставчик на услуги на потребителя на електрическо превозно средство да интегрира оптимално електрическото превозно средство в електроенергийната система чрез предвидимо планиране и стимули въз основа на предпочитанията на потребителя на електрическото превозно средство. Това е и в съответствие с принципите за ориентирана към потребителите и основана на потребителите енергийна система и правото на избор на доставчик от страна на ползвателите на електрически превозни средства като крайни потребители съгласно разпоредбите на Директива (ЕС) 2019/944.

(19) Разпределените активи за акумулиране, като например битови батерии и батерии на електрически превозни средства, имат потенциала да предложат на електроенергийната мрежа услуги за значителна гъвкавост и балансиране чрез агрегиране. За да се улесни разработването на такива услуги, подзаконовите разпоредби относно присъединяването и експлоатацията на активи за акумулиране, като например тарифите, сроковете за изпълнение на ангажименти и спецификациите за присъединяване, следва да бъдат разработени по начин, който не възпрепятства потенциала на всички активи за акумулиране, включително малки и мобилни активи, да предложат на системата услуги за гъвкавост и балансиране и да допринесат за навлизането в още по-голяма степен на електрическата енергия от възобновяеми източници в сравнение с по-големите стационарни активи за акумулиране.

(20) Зарядните точки, където електрическите превозни средства обикновено паркират за продължителни периоди от време, например местата, където хората паркират, защото пребивават или работят там, са от изключително значение за интегрирането на енергийната система, поради което трябва да се осигурят интелигентни функционални възможности за зареждане. В тази връзка функционирането на непублично достъпна инфраструктура за нормално зареждане е особено важно за интегрирането на електрическите превозни средства в електроенергийната система, тъй като тя се намира там, където електрическите превозни средства се паркират многократно за дълги периоди от време, например в сгради с ограничен достъп, на паркинг за служители или в съоръжения за паркиране, отдадени под наем на физически или юридически лица.

(21) Промишлеността формира 25 % от енергийното потребление на Съюза и е основен потребител на топлинна енергия и енергия за охлаждане, 91 % от която понастоящем се осигурява от изкопаеми горива. Въпреки това 50 % от потребностите за топлинна енергия и енергия за охлаждане са потребности за нискотемпературно отопление и охлаждане (< 200 °C), за които има разходоефективни алтернативи за енергия от възобновяеми източници, включително чрез електрификация. Освен това в промишлеността се използват невъзобновяеми източници като суровини за производство на продукти, като например стомана или химикали. Решенията за инвестиции в промишлеността днес ще определят бъдещите

промишлени процеси и енергийни алтернативи, които могат да бъдат взети предвид от промишлеността, и поради това е важно тези инвестиционни решения да бъдат устойчиви на евентуални промени в бъдеще. Поради това следва да се въведат базови показатели за сравнение за стимулиране на промишлеността за преминаване към основани на възобновяеми източници производствени процеси, които не само се захранват с енергия от възобновяеми източници, но и използват основани на възобновяеми източници суровини, като например водород от възобновяеми източници. Освен това се изисква създаването на обща методика за продукти, които са етикетирани като произведени частично или изцяло с използване на енергия от възобновяеми източници или с използване на възобновяеми горива от небиологичен произход като суровина, като се вземат предвид съществуващите методики за етикетиране на продукти на Съюза и инициативите за устойчиви продукти. Това би довело до избягване на заблуждаващи практики и би повишило доверието на потребителите. Освен това, като се имат предвид предпочитанията на потребителите към продукти, които допринасят за постигане на целите в областта на околната среда и изменението на климата, това би стимулирало търсенето на тези продукти на пазара.

(22) Възобновяемите горива от небиологичен произход могат да се използват както за енергийни, така и за неенергийни цели като изходна суровина или суровина в промишлености като стоманодобивната или химическата промишленост. Използването на възобновяеми горива от небиологичен произход и за двете цели мобилизира пълния им потенциал да заменят изкопаемите горива, използвани като суровина, и да намалят емисиите на парникови газове в промишлеността и следователно трябва да бъде включено в цел за използването на възобновяеми горива от небиологични произход. Националните мерки в подкрепа на използването на възобновяеми горива от небиологичен произход в промишлеността не следва да водят до увеличаване на нетното замърсяване поради увеличеното търсене на електрическа енергия, което се задоволява посредством най-замърсяващите изкопаеми горива, като например въглища, дизелово гориво, лигнитни въглища, масла, торф и битуминозни шисти.

(23) Повишаването на амбицията в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане е от ключово значение за постигане на общата цел в областта на енергията от възобновяеми източници, като се има предвид, че топлинната енергия и енергията за охлаждане представляват приблизително половината от енергийното потребление на Съюза, обхващайки широк спектър от крайни употреби и технологии в сградите, промишлеността и районните отоплителни и охладителни системи. За да се ускори увеличаването на енергията от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, годишното увеличение от 1,1 процентни пункта на равнище държава членка следва да бъде задължително като минимум за всички държави членки. За държавите членки, които вече имат дялове на енергията от възобновяеми източници над 50 % в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, следва да продължи да е възможно да се прилага само половината от задължителното годишно увеличение, а държавите членки с 60 % или по-голям дял да могат да считат този дял за отговарящ на

условията за годишно увеличение, посочени в член 23, параграф 2, букви б) и в). Освен това следва да се определят специфични за държавите членки допълнителни средства, с които допълнителните усилия се преразпределят между държавите членки въз основа на БВП и разходната ефективност спрямо желаното равнище на енергията от възобновяеми енергийни източници за 2030 г. Също така в Директива (ЕС) 2018/2001 следва да бъде включен по-дълъг списък с различни мерки, за да се улесни увеличаването на дела на енергията от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане. Държавите членки могат да прилагат една или повече мерки от списъка с мерки.

(24) За да се гарантира, че по-голямата роля на районните отоплителни и охладителни системи се съпътства от по-добра информация за потребителите, е целесъобразно да се изясни и засили оповестяването на дела на енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност на тези системи.

(25) Съвременните основани на възобновяеми източници ефективни районни отоплителни и охладителни системи доказаха потенциала си да осигуряват разходоефективни решения за интегриране на енергията от възобновяеми източници, повишена енергийна ефективност и интеграция на енергийната система, като улесняват цялостната декарбонизация на сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане. За да се гарантира използването на този потенциал, годишното увеличение на енергията от възобновяеми източници и/или отпадна топлина при районните отоплителни и охладителни системи трябва да бъде повишено от 1 процентен пункт на 2,1 процентни пункта, без да се променя индикативният характер на това увеличение, отразяващо неравномерното развитие на този вид мрежа в целия Съюз.

(26) За да се отрази нарасналото значение на районните отоплителни и охладителни системи и необходимостта от насочване на развитието на тези мрежи към интегриране на повече енергия от възобновяеми източници, е целесъобразно да се определят изисквания, които да гарантират връзката на доставчици на енергия от възобновяеми източници и отпадна топлина и студ, които са трети страни, с мрежите на районните отоплителни и охладителни системи с мощност над 25 MW.

(27) Отпадната топлина и студ се използват недостатъчно въпреки широкото им разпространение, което води до загуба на ресурси, по-ниска енергийна ефективност на националните енергийни системи и по-високо от необходимото потребление на енергия в Съюза. Изискванията за по-тясно сътрудничество между операторите на районни отоплителни и охладителни системи, промишления сектор и сектора на услугите и местните власти биха могли да улеснят диалога и сътрудничеството, необходими за използване на разходоефективния потенциал на отпадната топлина и студ чрез районни отоплителни и охладителни системи.

(28) За да се гарантира, че районните отоплителни и охладителни системи участват пълноценно в интеграцията на енергийния сектор, е необходимо сътрудничеството с операторите на електроразпределителни системи да се разшири и да обхване операторите на електропреносни системи, както и да се разшири обхватът на сътрудничество, така че то да включва

планиране на инвестиции в мрежата и пазарите с цел по-добро използване на потенциала на районните отоплителни и охладителни системи за предоставяне на услуги за гъвкавост на пазарите на електрическа енергия. По-нататъшното сътрудничество с операторите на газопреносни мрежи, включително мрежи за водород и други енергийни мрежи, също следва да стане възможно, за да се гарантира по-широкото интегриране сред енергоносителите и тяхното най-разходоефективно използване.

(29) Използването на възобновяеми горива и електрическа енергия от възобновяеми източници в транспорта може да допринесе за декарбонизацията на транспортния сектор на Съюза по разходоефективен начин и да подобри, наред с другото, енергийната диверсификация в този сектор, като същевременно насърчи иновациите, растежа и създаването на работни места в икономиката на Съюза и намали зависимостта от вноса на енергия. С оглед постигане на повишената цел за намаляване на емисиите на парникови газове, определена от Съюза, следва да се увеличи делът на енергията от възобновяеми източници, доставяна за всички видове транспорт в Съюза. Изразяването на целта в областта на транспорта като цел за намаляване на интензитета на парниковите газове би стимулирало все по-активното използване в транспорта на най-разходоефективните горива и на горивата с най-добри характеристики по отношение на намалението на емисиите на парникови газове . Освен това целта за намаляване на интензитета на парниковите газове би стимулирала иновациите и би определила ясен базов показател за сравнение между различните видове гориво и електрическата енергия от възобновяеми източници в зависимост от техния интензитет на парникови газове. В допълнение към това увеличаването на равнището на основаната на енергията цел относно биогоривата от нови поколения и биогаза и въвеждането на цел за възобновяемите горива от небиологичен произход би гарантирало по-активно използване на възобновяемите горива с минимално въздействие върху околната среда при видовете транспорт, които са трудни за електрифициране. Постигането на тези цели следва да бъде гарантирано чрез определяне на задължения за доставчиците на горива, както и чрез други мерки, включени в [Регламент (ЕС) 2021/XXX относно използването на възобновяеми горива и горива с ниско съдържание на въглерод в морския транспорт — FuelEU — сектор „Морско пространство“, и Регламент (ЕС) 2021/XXX относно осигуряването на еднакви условия на конкуренция за устойчив въздушен транспорт]. Специални задължения за доставчиците на авиационни горива следва да се определят само в съответствие с [Регламент (ЕС) 2021/XXX относно осигуряването на еднакви условия на конкуренция за устойчив въздушен транспорт].

(30) Електромобилността ще има съществена роля за декарбонизирането на транспортния сектор. За да насърчат по-нататъшното развитие на електромобилността, държавите членки следва да създадат механизъм за кредитиране, който да позволи на операторите на зарядни точки, достъпни за обществеността, да допринесат чрез доставяне на електрическа енергия от възобновяеми източници за изпълнението на задължението, установено от държавите членки за доставчиците на горива. При подпомагане на използването на електрическа енергия в транспортния сектор чрез такъв механизъм е важно държавите членки да

продължат да определят високо равнище на амбиция за декарбонизацията на техния микс от течни горива в транспорта.

(31) Политиката на Съюза в областта на енергията от възобновяеми източници има за цел да допринесе за постигане на целите на Европейския съюз за смекчаване на последиците от изменението на климата по отношение на намаляването на емисиите на парникови газове. В преследване на тази цел е от съществено значение да се допринесе и за постигането на по-широки екологични цели, и по-специално за предотвратяване на загубата на биологично разнообразие, върху което непреките промени в земеползването, свързани с производството на определени биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, оказват отрицателно въздействие. Приносът за постигане на тези цели в областта на климата и околната среда представлява за гражданите и законодателя на Съюза дълбок и съществуващ отдавна проблем, засягащ различни поколения. Вследствие на това промените в начина, по който се изчислява целта в областта на транспорта, не следва да засягат установените ограничения за това как да се отчитат за постигането на тази цел определени горива, произведени от хранителни и фуражни култури, от една страна, и горива с висок риск от непреки промени в земеползването, от друга страна. Освен това, за да не се създава стимул за използване в транспортния сектор на биогорива и биогаз, произведени от хранителни и фуражни култури, държавите членки следва да продължат да могат да избират дали да ги отчитат или не за постигане на целта в областта на транспорта. Ако не ги отчитат, те могат съответно да намалят целта за намаляване на интензитета на парниковите газове, като приемат, че основаните на хранителни и фуражни култури биогорива намаляват с 50 % емисиите на парникови газове, което съответства на типичните стойности, посочени в приложение към настоящата директива, за намаление на емисиите на парникови газове чрез най-подходящите начини за производство на основани на хранителни и фуражни култури биогорива, както и на минималния праг (минималното изискване) за намаление на ПГ, приложим за повечето инсталации, произвеждащи такива биогорива.

(32) Изразяването на целта в областта на транспорта като цел за намаляване на интензитета на парниковите газове прави ненужно използването на коефициенти за умножение за насърчаване на определени възобновяеми енергийни източници. Това е така, защото различните възобновяеми енергийни източници спестяват различни количества емисии на парникови газове и следователно допринасят по различен начин за постигането на целта. Следва да се счита, че електрическата енергия от възобновяеми източници има нулеви емисии, което означава, че тя намалява със 100 % емисиите в сравнение с електрическата енергия, произведена от изкопаеми горива. Това ще създаде стимул за използването на електрическа енергия от възобновяеми източници, тъй като възобновяемите горива и рециклираните въглеродни горива е малко вероятно да постигнат толкова висок процент на намаление. Следователно електрификацията, при която се разчита на възобновяеми енергийни източници, би се превърнала в най-ефективния начин за декарбонизация на автомобилния транспорт. Освен това, за да се насърчи използването на биогорива от нови поколения и биогаз и възобновяеми

горива от небиологичен произход в сектора на въздухоплаването и мореплаването, които са трудни за електрифициране, е целесъобразно да се запази коефициентът за умножение за тези горива, доставяни в тези сектори, когато те се отчитат за постигане на конкретните цели, определени за тези горива.

(33) Директната електрификация на сектори на крайното потребление, включително транспортния сектор, допринася за повишаване на ефективността и улеснява прехода към енергийна система, основана на производство на енергия от възобновяеми източници. Следователно сама по себе си тя е ефективно средство за намаляване на емисиите на парникови газове. Поради това не се изисква създаването на рамка за допълняемост, приложима конкретно за електрическата енергия от възобновяеми източници, подавана на електрически превозни средства в транспортния сектор.

(34) Тъй като възобновяемите горива от небиологичен произход трябва да се считат за енергия от възобновяеми източници, независимо от сектора, в който се изразходват, правилата за определяне на възобновяемия им характер, когато те се произвеждат от електрическа енергия, които бяха приложими само спрямо тези горива, използвани в транспортния сектор, следва да се разширят, така че да включват възобновяеми горива от небиологичен произход, независимо от сектора, в който се потребяват.

(35) За да се гарантира по-висока екологична ефективност на критериите на Съюза за устойчивост и намаление на емисиите на парникови газове за твърди горива от биомаса, използвани в инсталации, произвеждащи топлинна енергия, електрическа енергия и енергия за охлаждане, минималният праг за приложимост на тези критерии следва да бъде намален от сегашните 20 MW на 5 MW.

(36) Директива (ЕС) 2018/2001 укрепи рамката за устойчивост на биоенергията и намаляване на емисиите на парникови газове чрез определяне на критерии за всички сектори на крайното потребление. В нея се определят специфични правила за биогоривата, течните горива и газообразните и твърдите горива от биомаса, произведени от горскостопанска биомаса, изискващи устойчивост на дейностите по дърводобив и отчитане на емисиите вследствие на непреки промени в земеползването. За да се постигне по-добра защита на местообитания с голяма степен на биоразнообразие и на богати на въглерод местообитания, като например девствени гори, гори с висока степен на биоразнообразие, пасища и торфища, следва да се въведат изключения и ограничения за извличане на горскостопанска биомаса от тези зони в съответствие с подхода за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от селскостопанска биомаса. Освен това критериите за намаляване на емисиите на парникови газове следва да се прилагат и за съществуващите инсталации на основата на биомаса, за да се гарантира, че производството на енергия от биомаса във всички такива инсталации води до намаляване на емисиите на парникови газове в сравнение с енергията, произведена от изкопаеми горива.

(37) За да се намали административната тежест за производителите на възобновяеми горива и рециклирани въглеродни горива и за държавите членки, когато доброволни или национални схеми са признати от Комисията чрез акт за изпълнение като предоставящи доказателство или точни данни относно съответствието с критериите за устойчивост и намаляване на емисиите на парникови газове, както и с други изисквания, определени в настоящата директива, държавите членки следва да приемат резултатите от сертифицирането, предоставено по такива схеми в обхвата на признаване от Комисията. За да се намали тежестта върху малките инсталации, държавите членки следва да установят опростен механизъм за проверка за инсталации с мощност между 5 и 10 MW.

(38) Базата данни на Съюза, която следва да бъде създадена от Комисията, има за цел да позволи проследяването на течни и газообразни възобновяеми горива и рециклирани въглеродни горива. Нейният обхват следва да бъде разширен, така че да включва не само транспортния, но и всички други сектори на крайно потребление, в които се използват такива горива. Това следва да има важен принос за цялостния мониторинг на производството и потреблението на тези горива, като намали рисковете от двойно отчитане или нередности по веригите на доставки, обхванати от базата данни на Съюза. Освен това, за да се избегне рискът от подаване на едно и също заявление два пъти за един и същ газ от възобновяеми източници, следва да се отмени гаранцията за произход, издадена за всяка партида газ от възобновяеми източници, регистрирана в базата данни.

(39) В Регламента за управление (ЕС) 2018/1999 на много места няколко пъти се посочва обвързващата цел за Съюза за поне 32 % дял на енергията от възобновяеми източници, потребена в Съюза през 2030 г. Тъй като тази цел трябва да бъде повишена, за да се допринесе по ефективен начин за постигането на амбицията за намаляване на емисиите на парникови газове с 55 % до 2030 г., тези посочвания следва да бъдат изменени. Определените допълнителни изисквания за планиране и докладване няма да създадат нова система за планиране и докладване, но следва да се подчиняват на съществуващата рамка за планиране и докладване съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999.

(40) Обхватът на Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[17] следва да бъде изменен, за да се избегне дублиране на регулаторните изисквания по отношение на целите за декарбонизация на транспортните горива и да се приведе в съответствие с Директива (ЕС) 2018/2001.

(41) Определенията на Директива 98/70/ЕО следва да бъдат изменени, за да бъдат приведени в съответствие с Директива (ЕС) 2018/2001 и по този начин да се избегне прилагането на различни определения в тези два акта.

(42) Задълженията относно намаляването на емисиите на парникови газове и използването на биогорива в Директива 98/70/ЕО следва да бъдат заличени с цел рационализиране и избягване на двойното регулиране по

[17] Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО на Съвета (ОВ L 350, 28.12.1998 г., стр. 58).

отношение на въведените по-строги задължения за декарбонизация на транспортните горива, предвидени в Директива (ЕС) 2018/2001.

(43) Задълженията относно мониторинга и докладването на намаленията на емисиите на парникови газове, определени в Директива 98/70/ЕО, следва да бъдат заличени с цел избягване на двукратното регулиране на задълженията за докладване.

(44) Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета, в която се предоставят подробни правила за единното прилагане на член 7а от Директива 98/70/ЕО, следва да бъде отменена, тъй като става неприложима поради отмяната с настоящата директива на член 7а от Директива 98/70/ЕО.

(45) По отношение на съставките на биологична основа в дизеловото гориво посочването в Директива 98/70/ЕО на дизелово гориво B7, което е дизелово гориво, съдържащо до 7 % метилови естери на мастни киселини (FAME), ограничава наличните възможности за постигане на по-високи цели за въвеждане на биогорива съгласно Директива (ЕС) 2018/2001. Това се дължи на факта, че почти цялото дизелово гориво, доставяно на Съюза, вече е от типа B7. Поради тази причина максималният дял на съставките на биологична основа трябва да се увеличи от 7 на 10 %. Поддържането на навлизането на дизелово гориво B10 на пазара, което е дизелово гориво, съдържащо до 10 % метилови естери на мастни киселини (FAME), изисква равнище на защита B7 за 7 % FAME в дизеловото гориво в целия Съюз поради това, че значителна част от превозните средства са несъвместими с дизеловото гориво B10, което се очаква да бъде представено в парка до 2030 г. Това следва да бъде отразено в член 4, параграф 1, втора алинея от Директива 98/70/ЕО, изменена с настоящия акт.

(46) Преходните разпоредби следва да позволяват подредено продължаване на събирането на данни и изпълнението на задълженията за докладване по отношение на членовете на Директива 98/70/ЕО, заличени с настоящата директива.

(47) Съгласно Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи[18] държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят счита, че предоставянето на тези документи е обосновано, по-специално след решението на Съда на Европейския съюз по дело Комисия/Белгия[19] (дело C-543/17).

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

[18] ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

[19] Решение на Съда от 8 юли 2019 г., Комисия/Белгия, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

Член 1

Изменения на Директива (ЕС) 2018/2001

Директива (ЕС) 2018/2001 се изменя, както следва:

1) В член 2 вторият параграф се изменя, както следва:

а) точка 36 се заменя със следното:

„36) „възобновяеми горива от небиологичен произход означава течни и газообразни горива, чието енергийно съдържание се извлича от възобновяеми източници, различни от биомаса;“;

б) точка 47 се заменя със следното:

„47) „приета стойност“ означава стойност, получена от типична стойност чрез прилагане на предварително определени коефициенти, която при определени в настоящата директива обстоятелства може да бъде използвана вместо действителна стойност;“;

в) добавят се следните точки:

„1а)„ качествена обла дървесина“ означава отсечена, добита или отстранена по друг начин обла дървесина, чиито характеристики, като например видове, размери, липса на изкривявания и плътност на чеповете, я правят подходяща за промишлена употреба, което е определено и надлежно обосновано от държавите членки съгласно съответното състояние на горите. Това не включва операции, свързани с отгледната сеч преди пускане на пазара, или дървета, добити от гори, засегнати от пожари, вредители, заболявания или увреждания, причинени от абиотични фактори;

14а) „пазарна зона“ означава пазарна зона съгласно определението в член 2, точка 65 от Регламент (ЕС) 2019/943 на Европейския парламент и на Съвета[20];

14б) „интелигентна измервателна система“ означава интелигентна измервателна система съгласно определението в член 2, точка 23 от Директива (ЕС) 2019/944 на Европейския парламент и на Съвета[21];

14в) „зарядна точка“ означава зарядна точка съгласно определението в член 2, точка 33 от Директива (ЕС) 2019/944;

[20] Регламент (ЕС) 2019/943 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 г. относно вътрешния пазар на електроенергия (ОВ L 158, 14.6.2019 г., стр. 54).

[21] Директива (ЕС) 2019/944 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за изменение на Директива 2012/27/ЕС (ОВ L 158, 14.6.2019 г., стр. 125).

14г) „участник на пазара“ означава участник на пазара съгласно определението в член 2, точка 25 от Регламент (ЕС) 2019/943;

14д) „пазар на електроенергия“ означава пазар на електроенергия съгласно определението в член 2, точка 9 от Директива (ЕС) 2019/944;

14е) „битова батерия“ означава самостоятелна акумулаторна батерия с номинален капацитет над 2 kWh, която е подходяща за инсталиране и използване в домашни условия;

14ж) „акумулаторна батерия за електрически превозни средства“ означава акумулаторна батерия за електрически превозни средства съгласно определението в член 2, точка 12 от [предложения регламент относно батериите и отпадъчните батерии, за отмяна на Директива 2006/66/ЕО и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/1020[22]];

14з) „промишлена батерия“ означава промишлена батерия съгласно определението в член 2, точка 11 от [предложения регламент относно батериите и отпадъчните батерии, за отмяна на Директива 2006/66/ЕО и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/1020];

14и) „състояние на изправност“ означава състояние на изправност съгласно определението в член 2, точка 25 от [предложението за регламент относно батериите и отпадъчните батерии, за отмяна на Директива 2006/66/ЕО и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/1020[23]];

14й) „степен на зареждане“ означава степен на зареждане съгласно определението в член 2, точка 24 от [предложението за регламент относно батериите и отпадъчните батерии, за отмяна на Директива 2006/66/ЕО и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/1020];

14к) „зададена стойност за мощността“ означава информацията, запаметена в системата за управление на батерията, която определя настройките за електрическата мощност, при които батерията работи по време на зареждане или разреждане, така че да се оптимизират състоянието ѝ на изправност и експлоатационната ѝ употреба;

14л) „интелигентно зареждане“ означава операция по зареждане, при която електрическият ток, подаван към батерията, се регулира в реално време въз основа на информация, получена чрез електронна комуникация;

14м) „регулаторен орган“ означава регулаторен орган съгласно определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) 2019/943;

14н) „двупосочно зареждане“ означава интелигентно зареждане, при което посоката на движение на електрическия заряд може да се обръща, така че електрическата мощност да се подава от батерията към зарядната точка, към която е свързана;

14о) „зарядна точка с нормална мощност“ означава „зарядна точка с нормална мощност“ съгласно определението в член 2, точка 31 от

[22] COM(2020) 798 final

[23] Предложение за регламент на Комисията „относно батериите и отпадъчните батерии, за отмяна на Директива 2006/66/ЕО и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/1020 (xxxx).“

[предложението за регламент относно разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива и за отмяна на Директива 2014/94/ЕС];

18а) „промишленост“ означава дружества и продукти, които попадат в букви Б , В, Е и раздел 63, буква Ж от статистическата класификация на икономическите дейности (NACE REV.2)[24];

18б) „неенергийна цел“ означава използването на горива като изходни суровини в промишлен процес вместо за производство на енергия;

22а) „възобновяеми горива“ означава биогорива, течни горива от биомаса, газообразни и твърди горива от биомаса и възобновяеми горива от небиологичен произход;

44а) „горски насаждения“ означава залесена гора, която се управлява интензивно и отговаря, при засаждането и достигането на зрялост, на всеки от следните критерии: един или два вида, еднакъв възрастов клас и еднакво разстояние между растенията; Тя включва насаждения с кратък цикъл на ротация за дървесина, влакна и енергия и не включва гори, засадени за защита или възстановяване на екосистеми, както и гори, създадени чрез засаждане или засяване, които при достигане на зрялост приличат или ще приличат на естествено възпроизвеждащи се гори;

44б) „залесена гора“ означава гора, съставена предимно от дървета, създадени чрез засаждане и/или целенасочено засяване, при условие че засадените или засети дървета се очаква да съставляват повече от петдесет процента от растящия запас при достигане на зрялост; тя включва дървесни култури от дървета, които първоначално са били засадени или засети;“;

2) Член 3 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки колективно осигуряват постигането през 2030 г. на поне 40 % дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия в Съюза.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

[24] Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 и за изменение на Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета, както и на някои ЕО регламенти относно специфичните статистически области (ОВ L 393, 30.12.2006 г., стр. 1).“

„3. Държавите членки предприемат мерки, за да гарантират, че енергията от биомаса се произвежда по начин, който свежда до минимум неправомерното нарушаване на пазара на суровини за биомаса и вредните въздействия върху биологичното разнообразие. За тази цел те вземат предвид йерархията на отпадъците, посочена в член 4 от Директива 2008/98/ЕО, и каскадния принцип, посочен в трета алинея.

Като част от мерките, посочени в първа алинея:

а) държавите членки не предоставят подкрепа за:

i) използването на дървесни трупи, фурнирни трупи, пънове и корени за производство на енергия;

ii) производството на енергия от възобновяеми източници, произведена от изгаряне на отпадъци, ако задълженията за разделно събиране, определени в Директива 2008/98/ЕО, не са спазени;

iii) практики, които не са в съответствие с делегирания акт, посочен в трета алинея;

б) От 31 декември 2026 г. и без да се засягат задълженията по първа алинея, държавите членки не предоставят подкрепа за производството на електрическа енергия от горскостопанска биомаса в инсталации, произвеждащи само електрическа енергия, освен ако тази електрическа енергия не отговаря на поне едно от следните условия:

i) тя е произведена в регион, посочен в териториален план за справедлив преход, одобрен от Европейската комисия в съответствие с Регламент (ЕС) 2021/... на Европейския парламент и Съвета за създаване на Фонда за справедлив преход поради неговата зависимост от твърди изкопаеми горива, и отговаря на съответните изисквания, определени в член 29, параграф 11;

ii) тя е произведена чрез улавяне и съхранение на CO_2 от биомаса и отговаря на изискванията, определени в член 29, параграф 11, втора алинея.

Не по-късно от една година след [влизането в сила на настоящата директива за изменение] Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 35 относно начина на прилагане на каскадния принцип за биомаса, по-специално начина за свеждане до минимум на използването на качествена обла дървесина за производство на енергия, с акцент върху схемите за подпомагане и при надлежно отчитане на националните особености.

До 2026 г. Комисията представя доклад за въздействието на схемите на държавите членки за подпомагане на биомасата, включително относно биоразнообразието и възможните нарушения на пазара, и ще оцени възможността за допълнителни ограничения по отношение на схемите за подпомагане на горскостопанска биомаса.“;

в) вмъква се следният параграф 4а:

„4а. Държавите членки установяват рамка, която може да включва схеми за подпомагане и да улеснява оползотворяването на споразуменията за закупуване

на електрическа енергия от възобновяеми източници, позволяваща внедряването на електрическа енергия от възобновяеми източници до равнище, което е в съответствие с националния принос на държавата членка, посочен в параграф 2, и с темп, който е в съответствие с индикативните криви, посочени в член 4, буква а), точка 2 от Регламент (ЕС) 2018/1999. По-специално тази рамка води до преодоляване на оставащите пречки пред постигането на високо равнище на снабдяване с електрическа енергия от възобновяеми източници, включително пречките, свързани с процедурите за издаване на разрешителни. При разработването на тази рамка държавите членки вземат предвид допълнителната електрическа енергия от възобновяеми източници, необходима за задоволяване на търсенето в сектора на транспорта, промишлеността, строителството и топлинната енергия и енергията за охлаждане, както и за производството на възобновяеми горива от небиологичен произход.“;

3) Член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 втората алинея се заменя със следното:

„По отношение на първа алинея, букви а), б) или в) газът и електрическата енергия от възобновяеми източници се вземат предвид само веднъж за целите на изчисляването на дела на брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници. Енергията, произведена от възобновяеми горива от небиологичен произход, се отчита в сектора — електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане или транспорт — в който е изразходвана.“

б) в параграф 2, първата алинея се заменя със следното:

„За целите на параграф 1, първа алинея, буква а) брутното крайно потребление на електрическа енергия от възобновяеми източници се изчислява като количеството електрическа енергия, произведено в държава членка от възобновяеми източници, включително производството на електрическа енергия от потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници и общности за възобновяема енергия и електрическата енергия от възобновяеми горива от небиологичен произход, с изключение на производството на електрическа енергия в помпено-акумулиращи водноелектрически централи от предварително изпомпвана на горното ниво вода, както и електрическа енергия, използвана за производство на възобновяеми горива от небиологичен произход.“;

в) в параграф 4 буква а) се заменя със следното:

„а) Крайното потребление на енергия от възобновяеми източници в транспортния сектор се изчислява като сумата от всички биогорива,

биогаз и възобновяеми горива от небиологичен произход, потребени в транспортния сектор.“;

4) Член 9 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. До 31 декември 2025 г. всяка държава членка се ангажира да създаде поне един съвместен проект с една или повече други държави членки за производство на енергия от възобновяеми източници. На Комисията се съобщава такова споразумение, включително датата, на която се очаква проектът да започне да се осъществява. За проекти, финансирани от национални вноски по механизма на Съюза за финансиране на енергията от възобновяеми източници, създаден с Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1294[25] на Комисията, се счита, че изпълняват това задължение за участващите държави членки.“;

б) вмъква се следният параграф:

„7а. Държавите членки, граничещи с морски басейн, си сътрудничат при съвместното определяне на количеството енергия от възобновяеми източници в морето, което планират да произвеждат в този морски басейн до 2050 г., с междинни етапи за 2030 и 2040 г. Те вземат предвид спецификите и развитието във всеки регион, потенциала за производство на възобновяема енергия в морето в морския басейн и значението да се гарантира свързаното с тях интегрирано планиране на електроенергийната мрежа. Държавите членки съобщават това количество в актуализираните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, представени съгласно член 14 от Регламент (ЕС) 2018/1999.“;

5) Член 15 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки ясно определят всички технически спецификации, които трябва да бъдат спазени от съоръженията и системите за енергия от възобновяеми източници, за да се ползват от схемите за подпомагане. Когато съществуват хармонизирани стандарти или европейски стандарти, включително технически еталони, установени от европейските организации по стандартизация, тези технически спецификации се изразяват при съобразяване с тези стандарти. Отдава се приоритет на хармонизираните стандарти, препратките към които са публикувани в Официален вестник на Европейския

[25] Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1294 на Комисията от 15 септември 2020 г. относно механизма за финансиране на възобновяемата енергия в Съюза (OJ L 303, 17.9.2020 г., стр. 1).

съюз в подкрепа на европейското законодателство, а при липсата на такива се използват други хармонизирани стандарти и европейски стандарти в този ред. В такива технически спецификации не се предписва къде съоръженията и системите да бъдат сертифицирани и те не възпрепятстват правилното функциониране на вътрешния пазар.“;

б) параграфи 4, 5, 6 и 7 се заличават;

в) параграф 8 се заменя със следното:

„8. Държавите членки оценяват регулаторните и административни пречки пред дългосрочните споразумения за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници и премахват необосновани пречки пред и насърчават оползотворяването на такива споразумения, включително чрез проучване по какъв начин могат да се намалят свързаните с тях финансови рискове, по-специално чрез използване на кредитни гаранции. Държавите членки гарантират, че тези споразумения не са предмет на непропорционални или дискриминационни процедури или такси и че всички свързани с тях гаранции за произход могат да бъдат прехвърлени на купувача на енергия от възобновяеми източници съгласно споразумението за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници.

Държавите членки описват своите политики и мерки за насърчаване на оползотворяването на споразумения за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, посочени в член 3 и член 14 от Регламент (ЕС) 2018/1999, и в докладите за напредъка, представени съгласно член 17 от същия регламент. Те също така предоставят в тези доклади указание за обема на добитата енергия от възобновяеми източници, подкрепен от споразуменията за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници.“;

г) добавя се следният параграф 9:

„9. До една година след влизането в сила на настоящата директива за изменение Комисията преразглежда и, когато е целесъобразно, предлага промени на правилата относно административните процедури, определени в членове 15, 16 и 17, и тяхното прилагане, и може да предприеме допълнителни мерки за подпомагане на държавите членки при тяхното прилагане.“;

6) вмъква се следният член:

„Член 15а

Интегриране на използването на енергия от възобновяеми източници в сградите

1. За да насърчат производството и използването на енергия от възобновяеми източници в строителния сектор, държавите членки определят индикативна цел за дела на енергията от възобновяеми източници в крайното потребление на

енергия в техния строителен сектор за 2030 г., която е в съответствие с индикативната цел за поне 49 % дял на енергията от възобновяеми източници в строителния сектор в крайното потребление на енергия на Съюза за 2030 г. Националната цел се изразява като дял в националното крайно потребление на енергия и се изчислява в съответствие с методиката, посочена в член 7. Държавите членки включват целта си в актуализираните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, представени съгласно член 14 от Регламент (ЕС) 2018/1999, както и информация за начина, по който планират да я постигнат.

2. Държавите членки въвеждат мерки в своите строителни наредби и правилници и, когато е приложимо, в своите схеми за подпомагане, за да увеличат дела на електрическата енергия, топлинната енергия и енергията за охлаждане от възобновяеми източници в сградния фонд, включително национални мерки, свързани със значително увеличаване на потреблението на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, общности за възобновяема енергия и акумулиране на енергия на местно равнище, в комбинация с подобрения на енергийната ефективност, свързани с когенерацията и с пасивни сгради, сгради с почти нулево потребление на енергия и сгради с нулево потребление на енергия.

За да постигнат индикативния дял на енергия от възобновяеми източници, посочен в параграф 1, държавите членки изискват в своите строителни наредби и правилници, когато е приложимо, в своите схеми за подпомагане или чрез други средства с равностоен ефект използването на минимални нива на енергия от възобновяеми източници в сградите в съответствие с разпоредбите на Директива 2010/31/ЕС. Държавите членки позволяват тези минимални равнища да бъдат изпълнени, наред с другото, чрез ефективни районни отоплителни и охладителни системи.

За съществуващи сгради изискванията по първа алинея се прилагат за въоръжените сили само доколкото прилагането им не е в противоречие с естеството и основната цел на дейността на въоръжените сили и с изключение на материалите, които се използват изключително за военни цели.

3. Държавите членки гарантират, че обществените сгради на национално, областно и местно равнище изпълняват ролята на образец по отношение на дела на използваната енергия от възобновяеми източници в съответствие с разпоредбите на член 9 от Директива 2010/31/ЕС и член 5 от Директива 2012/27/ЕС. Държавите членки могат, наред с другото, да позволят това задължение да бъде изпълнено чрез осигуряване на използването на покривите на обществени или смесени публично-частни сгради от трети страни за инсталации, произвеждащи енергия от възобновяеми източници.

4. За да се постигне индикативният дял на енергия от възобновяеми източници, посочен в параграф 1, държавите членки насърчават използването на

отоплителни и охладителни системи и съоръжения на основата на енергия от възобновяеми източници. За тази цел държавите членки използват всички подходящи мерки, инструменти и стимули, включително, наред с другото, енергийни етикети, разработени съгласно Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета[26], сертификати за енергийни характеристики съгласно Директива 2010/31/ЕС или други подходящи сертификати или стандарти, разработени на национално равнище или на равнището на Съюза, и осигуряват предоставянето на подходяща информация и консултации относно алтернативи, които се основават на възобновяеми енергийни източници и са с висока енергийна ефективност, както и относно наличните финансови инструменти и стимули за насърчаване на по-висок темп на замяна на стари отоплителни системи и нарастващо преминаване към решения, основани на възобновяема енергия.“;

7) в член 18, параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. Държавите членки гарантират, че схемите за сертифициране са достъпни за монтажници и проектанти на всички форми на отоплителни и охладителни системи на основата на енергия от възобновяеми източници в строителството, промишлеността и селско стопанство, както и за монтажници на слънчеви фотоволтаични уредби. При тези схеми могат да се вземат предвид съществуващите схеми и структури в зависимост от случая, и те се основават на критериите, установени в приложение IV. Всяка държава членка признава сертифицирането, извършено от други държави членки в съответствие с тези критерии.

Държавите членки гарантират, че разполагат с достатъчен брой обучени и квалифицирани монтажници на отоплителни и охладителни системи на основата на енергия от възобновяеми източници за съответните технологии, които да обслужват нарастващия брой отоплителни и охладителни системи на основата на енергия от възобновяеми източници, необходим за постигане на годишното увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, посочено в член 23.

За да се постигне този достатъчен брой монтажници и проектанти, държавите членки гарантират, че са предоставени достатъчно програми за обучение за придобиване на квалификация или за сертифициране, обхващащи технологии за отопление и охлаждане с използване на възобновяеми източници и техните най-нови иновативни решения. Държавите членки въвеждат мерки за насърчаване на участието в такива програми, по-специално от малки и средни предприятия и самостоятелно заетите лица. Държавите членки могат да прилагат доброволни споразумения със съответните доставчици и търговци на технологии, за да обучат достатъчен брой монтажници, който може да се основава на прогнозите за продажбите, относно най-новите иновативни решения и технологии, налични на пазара.

[26] Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2017 г. за определяне на нормативна рамка за енергийно етикетиране и за отмяна на Директива 2010/30/ЕС (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 1).

4. Държавите членки осигуряват обществен достъп до информация относно схемите за сертифициране, посочени в параграф 3. Държавите членки гарантират, че списъкът с монтажниците, които са квалифицирани или сертифицирани в съответствие с параграф 3, се актуализира редовно и е на разположение на обществеността.“;

8) Член 19 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се изменя, както следва:

i) първата алинея се заменя със следното:

„За тази цел държавите членки гарантират издаването на гаранция за произход в отговор на искане от страна на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници. Държавите членки могат да предвидят издаването на гаранции за произход за енергия от невъзобновяеми източници. Издаването на гаранции за произход може да се обвърже с изискване за минимална гранична стойност на мощността. Гаранцията за произход е за стандартно количество енергия от 1 MWh. За всеки MWh произведена енергия може да бъде издадена само една гаранция за произход.“;

ii) петата алинея се заличава;

б) в параграф 8 първата алинея се заменя със следното:

„Когато от доставчик на електрическа енергия се изисква да удостовери дела или количеството енергия от възобновяеми източници в неговия енергиен микс за целите на член 3, параграф 9, буква а) от Директива 2009/72/ЕО, това се прави, като се използват гаранции за произход, с изключение на дела в неговия енергиен микс, съответстващ на недокументирани търговски оферти, ако има такива, за които доставчикът може да използва остатъчния микс.“;

9) в член 20 параграф 3 се заменя със следното:

„3. В зависимост от своята оценка, включена в интегрираните национални планове в областта на климата и енергетиката в съответствие с приложение I към Регламент (ЕС) 2018/1999, отнасяща се за необходимостта от изграждане на нова инфраструктура за районни отоплителни и охладителни системи, използващи възобновяеми източници, с оглед постигане на целта на Съюза, посочена в член 3, параграф 1 от настоящата директива, държавите членки предприемат по целесъобразност необходимите стъпки с оглед разработване на ефективна инфраструктура за районни отоплителни и охладителни системи с цел насърчаване на топлинната енергия и енергията за охлаждане от възобновяеми източници, включително слънчева енергия, енергия от околната среда, геотермална енергия, биомаса, биогаз, течни горива от биомаса и отпадна топлина и студ, в комбинация с акумулирането на топлинна енергия.“;

10) Вмъква се следният член 20а:

„Член 20a

Улесняване на интеграцията на електрическа енергия от възобновяеми източници в системата

„1. Държавите членки изискват от операторите на преносни системи и от операторите на разпределителни системи на тяхната територия да предоставят информация относно дела на електрическата енергия от възобновяеми източници и „съдържанието“ на емисии на парникови газове в електрическата енергия, доставена във всяка пазарна зона, възможно най-точно и възможно най-близко до реалното време на нейното предоставяне, но на времеви интервали от не повече от един час, с прогнозиране, когато има такова. Тази информация се предоставя цифрово по начин, който гарантира, че тя може да се използва от участници на пазара на електроенергия, доставчици на агрегирани услуги, потребители и крайни потребители и че може да се чете от електронни средства за комуникация, като например интелигентни измервателни системи, зарядни точки за електрически превозни средства, отоплителни и охладителни системи и системи за енергийно управление на сградите.

2. В допълнение към изискванията в [предложението за регламент относно батериите и отпадъчните батерии, за отмяна на Директива 2006/66/ЕО и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/1020] държавите членки гарантират, че производителите на битови батерии и промишлени батерии позволяват достъп в реално време до основна информация за системата за управление на батерията, включително информация за капацитета на батерията, състоянието на изправност, степента на зареждане и зададената стойност за мощността, на собствениците и потребителите на батерии, както и на трети страни, действащи от тяхно име, като например дружества за енергийно управление на сгради и участници на пазара на електроенергия, при недискриминационни условия и безплатно.

Държавите членки гарантират, че производителите на превозни средства предоставят в реално време данни в превозното средство, свързани със състоянието на изправност на батерията, степента на зареждане на батерията, зададената стойност за мощността на батерията, капацитета на батерията, както и местоположението на електрически превозни средства, на собственици и ползватели на електрически превозни средства, както и на трети страни, действащи от името на собствениците и ползвателите, като например участници на пазара на електроенергия и доставчици на услуги в областта на електромобилността, при недискриминационни условия и безплатно, в допълнение към допълнителните изисквания в разпоредбите относно одобряването на типа и надзора на пазара.

3. В допълнение към изискванията в [предложението за регламент относно разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива и за отмяна на Директива 2014/94/ЕС] държавите членки гарантират, че недостъпните за обществено ползване зарядни точки с нормална мощност, инсталирани на тяхна територия от [крайния срок за транспониране на настоящата директива за изменение] могат да поддържат функционални възможности за интелигентно зареждане и, когато е целесъобразно, въз основа на оценка от регулаторния орган — функционални възможности за двупосочно зареждане.

4. Държавите членки гарантират, че националната регулаторна рамка не дискриминира участието на пазарите на електроенергия, включително управлението на претоварванията и предоставянето на услуги за гъвкавост и балансиране, на малки или мобилни системи, като например битови батерии и електрически превозни средства, както директно, така и чрез агрегиране.“;

11) Вмъква се следният член 22а:

„Член 22а

Интегриране на електрическата енергия от възобновяеми източници в промишлеността

1. Държавите членки се стремят да увеличат дела на възобновяемите източници в количеството енергийни източници, използвани за крайни енергийни и неенергийни цели в промишления сектор, с индикативно средно минимално годишно увеличение от 1,1 процентни пункта до 2030 г.

Държавите членки включват планираните и предприети мерки за постигане на това индикативно увеличение в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и доклади за напредъка, представени съгласно член 3, член 14 и член 17 от Регламент (ЕС) 2018/1999.

Държавите членки гарантират, че приносът на възобновяемите горива от небиологичен произход, използвани за крайни енергийни и неенергийни цели, е 50 % от количеството водород, използван за крайни енергийни и неенергийни цели в промишлеността до 2030 г. За изчисляването на този процент се използват следните правила:

а) за изчисляването на знаменателя се взема предвид енергийното съдържание на водорода, използван за крайни енергийни и неенергийни цели, с изключение на водорода, използван като междинен продукт за производството на конвенционални транспортни горива;

б) за изчисляването на числителя се взема предвид енергийното съдържание на възобновяемите горива от небиологичен произход, използвани в промишления сектор за крайни енергийни и неенергийни цели, с изключение на възобновяемите горива от небиологичен произход, използвани като междинни продукти за производството на конвенционални транспортни горива;

в) за изчисляването на числителя и знаменателя се използват стойностите за енергийното съдържание на горивата, посочени в приложение III.

2. Държавите членки гарантират, че при промишлените продукти, които са етикетирани или за които се твърди, че са произведени с енергия от възобновяеми източници и възобновяеми горива от небиологичен произход, се посочва процентът на използваната енергия от възобновяеми източници или възобновяеми горива от небиологичен произход, използвани при придобиването на суровини и в етапа на предварителна обработка,

производство и разпространение, изчислен въз основа на методиките, посочени в Препоръка 2013/179/ЕС[27] или като алтернатива — ISO 14067:2018.“;

12) Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. С оглед насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане всяка държава членка увеличава дела на енергията от възобновяеми източници в този сектор с поне 1,1 процентни пункта средно за година, изчислен за периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г., като се започне от дела на енергия от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане през 2020 г., изразен като национален дял от брутното крайно потребление на енергия и изчислен съгласно методиката, посочена в член 7.

Това увеличение е 1,5 процентни пункта за държавите членки, когато се използват отпадна топлина и студ. В този случай държавите членки могат да отчитат отпадната топлина и студ до 40 % от средногодишното увеличение.

В допълнение към минималното годишно увеличение от 1,1 процентни пункта, посочено в първата алинея, всяка държава членка се стреми да увеличи дела на енергията от възобновяеми източници в своя сектор за топлинна енергия и енергия за охлаждане с количеството, посочено в приложение 1а.“;

б) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. Държавите членки извършват оценка на потенциала си за енергия от възобновяеми източници и за използването на отпадна топлина и студ в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, включително, когато е целесъобразно, анализ на райони, подходящи за разгръщането им при нисък екологичен риск, както и на потенциала за маломащабни проекти в рамките на домакинствата. В оценката се определят етапни цели и мерки за увеличаване на възобновяемите енергийни източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане и, когато е целесъобразно, използването на отпадна топлина и студ чрез районни отоплителни и охладителни системи с оглед установяване на дългосрочна национална стратегия за декарбонизация на сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане. Оценката е част от интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, посочени в член 3 и член 14 от Регламент (ЕС) 2018/1999, и придружава цялостната оценка в областта на отоплението и охлаждането, изисквана от член 14, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС.“;

в) в параграф 2, първа алинея, буква а) се заличава.

[27] 2013/179/ЕС: Препоръка на Комисията от 9 април 2013 г. относно използването на общи методи за измерване и оповестяване на показатели за екологосъобразността на продукти и организации на база жизнения цикъл, ОВ 124, 4.5.2013 г., стр. 1–210

г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. За да постигнат средното годишно увеличение, посочено в параграф 1, първа алинея, държавите членки могат да прилагат една или повече от следните мерки:

а) физическо включване на енергия от възобновяеми източници или отпадна топлина и студ в енергийните източници и горивата, доставяни за отопление и охлаждане;

б) инсталиране на високоефективни отоплителни и охладителни системи на основата на енергия от възобновяеми източници в сгради или използване на енергията от възобновяеми източници или от отпадна топлина и студ в промишлени процеси на отопление и охлаждане;

в) мерки, попадащи в обхвата на търгуеми сертификати, които доказват спазване на задължението, посочено в параграф 1, чрез подпомагане на мерки за инсталиране съгласно буква б) от настоящия параграф, изпълнени от друг икономически оператор, като например независим монтажник на технология за възобновяеми енергийни източници или дружество за енергийни услуги, изпълняващо услуги за монтаж на инсталации за енергия от възобновяеми източници;

г) изграждане на капацитет за националните и местните органи за планиране и изпълнение на проекти и инфраструктури в областта на възобновяемите енергийни източници;

д) създаване на рамки за смекчаване на риска с цел намаляване на цената на капитала за проекти за изграждане на отоплителни и охладителни системи на основата на възобновяеми енергийни източници;

е) насърчаване на споразумения за закупуване на топлинна енергия за корпоративни и колективни малки потребители;

ж) планирани схеми за подмяна на системи за отопление, работещи с изкопаеми горива, или схеми за постепенно премахване на изкопаемите горива с основни етапи;

з) планиране на топлинна енергия от възобновяеми източници, включващо охлаждане, и изисквания на местно и регионално равнище;

и) други мерки на политиката с равностоен ефект, включително фискални мерки, схеми за подпомагане или други финансови стимули.

При приемането и прилагането на тези мерки държавите членки гарантират тяхната достъпност за всички потребители, по-специално домакинствата с ниски доходи или уязвимите домакинства, които е възможно да не притежават достатъчен начален капитал, за да могат да се възползват от предимствата.“

13) Член 24 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че информация за енергийните характеристики и за дела на енергията от възобновяеми източници в техните районни отоплителни и охладителни системи се предоставя на крайните потребители по леснодостъпен начин, като например в сметките или на уебсайтовете на доставчиците или при поискване. Информацията за дела на енергията от възобновяеми източници се изразява най-малко като процент от брутното крайно потребление на топлинна енергия и енергия за охлаждане, определено за клиентите на дадена районна отоплителна и охладителна система, включително информация за това колко енергия е била използвана за доставяне на една единица топлина на клиента или крайния потребител.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки се стремят да увеличат дела на енергията от възобновяеми източници и от отпадна топлина и студ в районните отоплителни и охладителни системи с поне 2,1 процентни пункта средно за година, изчислен за периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г., като се започне от дела на енергията от възобновяеми източници и от отпадна топлина и студ в системите за централно отопление и охлаждане през 2020 г., и определят необходимите мерки за тази цел. Делът на енергията от възобновяеми източници се изразява като дял от брутното крайно потребление на енергия в системите за централно отопление (топлофикация) и охлаждане, коригирано според нормалните средни климатични условия.

Държавите членки с дял на енергията от възобновяеми източници и отпадна топлина и студ в районните отоплителни и охладителни системи над 60 % могат да смятат този дял като изпълняващ условията за годишно увеличение, посочено в първа алинея.

Държавите членки предвиждат необходимите мерки за реализиране на средното годишно увеличение, посочено в първа алинея, в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата в съответствие с приложение I към Регламент (ЕС) 2018/1999.“;

в) вмъква се следният параграф 4а:

„4а. Държавите членки гарантират, че операторите на районни отоплителни и охладителни системи с мощност над 25 MW са задължени да присъединяват доставчици на енергия от възобновяеми източници и отпадна топлина и студ, които са трети страни, или са задължени да предлагат присъединяване и закупуване на топлина и студ, произведени от възобновяеми източници, и отпадна топлина и студ от доставчици, които са трети страни, въз основа на недискриминационни критерии, установени от компетентния орган на съответната държава членка, когато на тези оператори им се налага да извършат една или повече от следните дейности:

а) да задоволят потребностите на нови клиенти;

б) да подменят съществуващите мощности за производство на топлинна енергия или енергия за охлаждане;

в) да разширят съществуващите мощности за производство на топлинна енергия или енергия за охлаждане.“;

г) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Държавите членки могат да разрешат на оператор на районна отоплителна и охладителна система да откаже да присъедини и да закупува топлинна енергия или енергия за охлаждане от доставчик, който е трета страна, в някоя от следните ситуации:

а) системата не разполага с необходимите мощности поради наличието на други доставки на топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници или на топлина или студ;

б) топлинната енергия или енергията за охлаждане от доставчика, който е трета страна, не отговаря на техническите параметри, необходими за присъединяване и гарантиране на надеждната и безопасна експлоатация на районните отоплителни и охладителни системи;

в) операторът може да докаже, че предоставянето на достъп би довело до прекомерно увеличение на цената на топлинната енергия или енергията за охлаждане за крайните потребители в сравнение с цената за използване на основния местен източник на снабдяване с топлинна енергия или енергия за охлаждане, с която възобновяемият източник или отпадната топлина и студ ще се конкурира;

г) системата на оператора отговаря на определението за ефективни районни отоплителни и охладителни системи, посочено в [член x от предложената преработена Директивата относно енергийната ефективност].

Държавите членки гарантират, че когато оператор на районна отоплителна и охладителна система откаже да присъедини доставчик на топлинна енергия или енергия за охлаждане съгласно първа алинея, той информира компетентния орган за причините за отказа, както и за условията и мерките, които би трябвало да бъдат приложени в системата, за да стане възможно присъединяването. Държавите членки гарантират, че е налице подходящ процес за отстраняване на необосновани откази.

6. Държавите членки въвеждат рамка за координация между операторите на районни отоплителни и охладителни системи и потенциалните източници на отпадна топлина и студ в промишления сектор и в сектора на услугите, за да улеснят използването на отпадна топлина и студ. Тази рамка за координация осигурява диалог по отношение на използването на отпадна топлина и студ, включващ най-малко:

а) оператори на районни отоплителни и охладителни системи;

б) предприятия от промишления сектор и сектора на услугите, генериращи отпадна топлина и студ, които могат да бъдат оползотворени по рентабилен начин чрез районни отоплителни и охладителни системи, като например центрове за данни, промишлени предприятия, големи търговски сгради и обществен транспорт; както и

в) местни власти, отговорни за планирането и одобряването на енергийни инфраструктури.“;

д) параграфи 8, 9 и 10 се заменят със следното:

„8. Държавите членки установяват рамка, съгласно която операторите на електроразпределителни системи ще оценяват поне веднъж на всеки четири години, в сътрудничество с операторите на районни отоплителни и охладителни системи в съответните им райони, потенциала на отоплителните и охладителните системи да предоставят услуги за балансиране и други системни услуги, включително реакция на потребителите и акумулиране под формата на топлина на излишъка от електрическа енергия от възобновяеми източници, както и ще оценяват дали използването на констатирания потенциал би било ресурсно и разходно по-ефективно в сравнение с алтернативни решения.

Държавите членки гарантират, че операторите на електроразпределителни и електропреносни системи надлежно вземат предвид резултатите от оценката, изисквана съгласно първата алинея, при планирането на мрежата, инвестициите в мрежата и развитието на инфраструктурата в съответните им територии.

Държавите членки улесняват координацията между операторите на районни отоплителни или охладителни системи и операторите на електроразпределителни и електропреносни системи, за да гарантират, че услугите за балансиране и акумулиране и другите услуги за гъвкавост, като например реакция на потребителите, предоставяни от операторите на районни отоплителни или охладителни системи, могат да участват в техните пазари на електроенергия.

Държавите членки могат да разширят изискванията за оценка и координация съгласно първа и трета алинея, така че те да обхванат оператори на газопреносни и газоразпределителни системи, включително мрежи за транспортиране на водород и други енергийни мрежи.

9. Държавите членки гарантират, че правата на потребителите и правилата за експлоатиране на районни отоплителни и охладителните системи в съответствие с настоящия член са ясно определени, публично достъпни са и се прилагат от компетентния орган.

10. От държавата членка не се изисква да прилага параграф 2 и параграф 9, ако е изпълнено поне едно от следните условия:

а) делът ѝ в районната отоплителна и охладителна система е по-малък или равен на 2 % от брутното крайно потребление на енергия в отоплителните и охладителните системи към 24 декември 2018 г.;

б) делът ѝ в районната отоплителна и охладителна система е увеличен над 2 % от брутното крайно потребление на енергия в отоплителните и охладителните системи към 24 декември 2018 г. чрез разработване на нови ефективни районни отоплителни и охладителни системи въз основа на интегрирания ѝ национален план в областта на енергетиката и климата съгласно приложение I към Регламент (ЕС) 2018/1999 и оценката, посочена в член 23, параграф 1а от настоящата директива;

в) 90 % от брутното крайно потребление на енергия в районните отоплителни и охладителни системи се осъществява в районни отоплителни и охладителни системи, отговарящи на определението, посочено в [член x от предложената преработена Директивата относно енергийната ефективност].“;

14) Член 25 се заменя със следното:

„Член 25

Намаляване на интензитета на парниковите газове в транспортния сектор в резултат на използването на енергия от възобновяеми източници

1. Всяка държава членка въвежда задължение за доставчиците на горива да гарантират, че:

а) количеството възобновяеми горива и електрическа енергия от възобновяеми източници, доставено в транспортния сектор, води до намаляване на интензитета на парниковите газове с поне 13 % до 2030 г. в сравнение с базовите дялове, посочени в член 27, параграф 1, буква б), в съответствие с индикативната крива, определена от държавата членка;

б) делът на биогоривата от нови поколения и на биогаза, произведени от суровините, посочени в част А на приложение IX, в енергията, доставена в транспортния сектор, е поне 0,2 % през 2022 г., 0,5 % през 2025 г. и 2,2 % през 2030 г., а делът на възобновяемите горива от небиологичен произход е поне 2,6 % през 2030 г.

За изчисляването на намалението, посочено в буква а), и на дела, посочен в буква б), държавите членки вземат предвид възобновяемите горива от небиологичен произход, когато те се използват и като междинни продукти за производството на конвенционални горива. За изчисляването на намалението, посочено в буква а), държавите членки могат да вземат предвид рециклираните въглеродни горива.

При въвеждане на задължението за доставчиците на горива държавите членки могат да освобождават доставчиците на горива, които доставят електрическа енергия или възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от

небиологичен произход, от изискването да спазват минималния дял на биогорива от нови поколения и биогаз, произведени от суровините, посочени в приложение IX, част A по отношение на тези горива.

2. Държавите членки установяват механизъм, който позволява на доставчиците на горива да обменят на тяхна територия кредити за доставка на енергия от възобновяеми източници в транспортния сектор. Икономически оператори, които подават електрическа енергия от възобновяеми източници на електрически превозни средства чрез обществени зарядни станции, получават кредити независимо дали икономическите оператори ще изпълняват задължението, определено от държавата членка за доставчиците на горива, и могат да продават тези кредити на доставчици на горива, на които се разрешава да използват кредитите за изпълнение на задължението, посочено в параграф 1, първа алинея.“;

15) Член 26 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) първата алинея се заменя със следното:

„За целите на изчисляването на брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници на дадена държава членка, посочено в член 7, и на целта относно намаляването на интензитета на парниковите газове, посочена в член 25, параграф 1, първа алинея, точка а), делът на биогоривата и течните горива от биомаса и на потребените за транспортни цели газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от хранителни и фуражни култури, не надхвърля с повече от един процентен пункт дела на тези горива в крайното потребление на енергия в транспортния сектор през 2020 г. в дадената държава членка, с максимална стойност от 7 % от крайното потребление на енергия в транспортния сектор на тази държава членка.“;

ii) четвъртата алинея се заменя със следното:

„Когато в дадена държава членка делът на биогоривата, течните горива от биомаса и на потребените за транспортни цели газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от хранителни или фуражни култури, е ограничен до дял, по-нисък от 7 %, или държавата членка реши да ограничи допълнително дела, тази държава членка може да намали съответно минималния дял, посочен в член 25, параграф 1, първа алинея, точка а) с оглед на приноса, който тези горива биха имали по отношение на намаляването на емисиите на парникови газове. За тази цел държавите членки считат, че тези горива намаляват с 50 % емисиите на парникови газове.“;

б) в първа и пета алинея на параграф 2, „минималният дял, посочен в член 25, параграф 1, първа алинея“ се заменя с „целта за намаляване на интензитета на емисиите на парникови газове, посочена в член 25, параграф 1, първа алинея, точка а)“;

16) Член 27 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Правила за изчисляване в транспортния сектор и по отношение на възобновяеми горива от небиологичен произход, независимо от крайната им употреба“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. За изчисляването на намалението на интензитета на парниковите газове, посочено в член 25, параграф 1, първа алинея, буква а), се прилагат следните правила:

а) намаленията на емисиите на парникови газове се изчисляват, както следва:

i) за биогорива и биогаз, чрез умножаване на количеството на тези горива, доставяни за всички видове транспорт, по техните намаления на емисии, определени в съответствие с член 31;

ii) за възобновяеми горива от небиологичен произход и рециклирани въглеродни горива, чрез умножаване на количеството на тези горива, което се доставя за всички видове транспорт, по техните намаления на емисии, определени в съответствие с делегираните актове, приети съгласно член 29а, параграф 3;

iii) за електрическа енергия от възобновяеми източници, чрез умножаване на количеството електрическа енергия от възобновяеми източници, която се доставя за всички видове транспорт, по сравнителната стойност за изкопаеми горива $EC_{F(e)}$, посочена в приложение V;

б) базовият дял, посочен в член 25, параграф 1, се изчислява чрез умножаване на количеството енергия, доставено в транспортния сектор, по сравнителната стойност за изкопаеми горива $EC_{F(e)}$, посочена в приложение V;

в) за изчисляването на съответните количества енергия се прилагат следните правила:

i) за да се определи количеството енергия, доставено в транспортния сектор, се използват стойностите за енергийното съдържание на транспортните горива, посочени в приложение III.

ii) за да се определи енергийното съдържание на транспортни горива, които не са включени в приложение III, държавите членки използват съответните европейски стандарти за определяне на топлината на изгаряне на горивата. Ако не са приети европейски стандарти за тази цел, се използват съответните стандарти на Международната организация за стандартизация.

iii) количеството електрическа енергия от възобновяеми източници, доставено в транспортния сектор, се определя чрез умножаване на

количеството електрическа енергия, доставено в този сектор, по средния дял на електрическата енергия от възобновяеми източници, доставена на територията на държавата членка през предходните две години. По изключение, когато електрическата енергия се получава чрез пряка връзка с инсталация, произвеждаща електрическа енергия от възобновяеми източници, и тя се доставя на транспортния сектор, тази електрическа енергия се отчита изцяло като възобновяема.

iv) делът на биогоривата и биогаза, произведени от суровините, посочени в част Б на приложение IX, се ограничава до максимум 1,7 % от енергийното съдържание на горивата и електрическата енергия, доставяни в транспортния сектор, с изключение на Кипър и Малта;

г) намалението на интензитета на парниковите газове от използването на енергия от възобновяеми източници се определя, като се разделят емисиите на парникови газове от използването на биогорива, биогаз и електрическа енергия от възобновяеми източници, доставяни за всички видове транспорт, на базовия дял.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 35 за допълване на настоящата директива, като адаптира енергийното съдържание на транспортните горива, посочено в приложение III, към научно-техническия прогрес;“;

в) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. За изчисляването на целите, посочени в член 25, параграф 1, първа алинея, буква б), се прилагат следните правила:

а) за изчисляването на знаменателя, т.е. потреблението на енергия в транспортния сектор, се вземат предвид всички горива и електрическа енергия, доставяни в транспортния сектор;

б) за изчисляването на числителя се взема предвид енергийното съдържание на биогоривата от нови поколения и биогаза, произведени от суровините, посочени в част А на приложение IX, и възобновяемите горива от небиологичен произход, доставяни за всички видове транспорт на територията на Съюза;

в) дяловете на биогорива от нови поколения и на биогаза, произведени от суровините, посочени в част А на приложение IX, и на възобновяеми горива от небиологичен произход, доставяни в сектора на въздухоплаването и мореплаването, се счита за равен на енергийното им съдържание, умножено по 1,2.“;

г) параграф 2 се заличава.

г) параграф 3 се изменя, както следва:

i) първа, втора и трета алинея се заличават;

ii) четвъртата алинея се заменя със следното:

„Когато се използва електрическа енергия за производството на възобновяеми горива от небиологичен произход, било пряко или за производството на междинни продукти, за определянето на дела на възобновяемата енергия се използва средният дял на електрическата енергия от възобновяеми източници в страната производител на горивото, като съответният дял е измерен две години преди разглежданата година.“;

iii) в пета алинея уводното изречение се заменя със следното:

„Въпреки това електрическата енергия от пряка връзка с инсталация, произвеждаща електрическа енергия от възобновяеми източници, може изцяло да се отчете като електрическа енергия от възобновяеми източници, използвана за производството на възобновяеми горива от небиологичен произход, при условие че инсталацията:“;

17) Член 28 се изменя, както следва:

а) параграфи 2, 3 и 4 се заличават;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„До 31 декември 2024 г. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 35 за допълване на настоящата директива, като уточнява методиката за определяне на дела на биогоривото и биогаза за транспорта при съвместна обработка в общ процес на биомаса с изкопаеми горива.“;

в) в параграф 7 „установено в член 25, параграф 1, четвърта алинея“ се заменя с „установено в член 25, параграф 1, първа алинея, буква б)“;

18) Член 29 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) в първата алинея буква а) се заменя със следното:

„а) отчитане като принос за постигане на дяловете на държавите членки на възобновяема енергия и на целите, посочени в член 3, параграф 1, член 15а, параграф 1, член 22а, параграф 1, член 23, параграф 1, член 24, параграф 4 и член 25, параграф 1 от настоящата директива;“;

ii) четвъртата алинея се заменя със следното:

„Газообразните и твърдите горива от биомаса отговарят на критериите за устойчивост и намаляване на емисиите на парникови газове, определени в параграфи 2—7 и параграф 10, ако се използват,

– а) в случая на твърди горива от биомаса — в инсталации за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 5 MW,

– б) в случая на газообразни горива от биомаса — в инсталации за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 2 MW,

– в) в инсталации за производство на газообразни горива от биомаса със следния среден дебит на биометан:

i) над 200 m^3 еквивалент на метан/час при стандартни условия на температура и налягане (т.е. 0ºC и 1 bar атмосферно налягане);

ii) ако биогазът е съставен от смес от метан и други негорими газове, за дебита на метан под стойността, получена при преизчисляване на посочения в подточка i) праг, пропорционално на обемния дял на метана в сместа;

iii) след четвъртата алинея се вмъква следната алинея:

Държавите членки могат да прилагат критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове и за инсталации с по-малка обща номинална топлинна мощност или дебит на метан.“;

б) в параграф 3 след първата алинея се вмъква следната алинея:

„Настоящият параграф, с изключение на първа алинея, буква в), се прилага и за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от горскостопанска биомаса.“;

в) в параграф 4 се добавя следната алинея:

„Първата алинея, с изключение на букви б) и в), и втората алинея се прилагат и за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от горскостопанска биомаса.“;

г) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Произведените от селскостопанска или горскостопанска биомаса биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), не са произведени от суровина, отгледана върху територия, която е била торфище през януари 2008 г., освен ако не са представени доказателства, че отглеждането и събирането на тази суровина не е свързано с дренаж на почва, която не е била отводнена преди това.“;

д) в параграф 6, първа алинея, буква а), подточка iv) се заменя със следното:

„iv) дърводобивът се извършва, като се взема предвид запазването на качеството на почвата и биоразнообразието с цел свеждане до минимум на отрицателните последици, по начин, при който се избягва прибирането на пънове и корени, деградацията на девствени гори или превръщането им в горски насаждения и дърводобивът върху уязвими почви; свежда се до минимум мащабната гола сеч и се осигуряват подходящи прагове на местно равнище за добив на мъртва дървесина и изисквания за използване на дърводобивни системи, които свеждат до минимум въздействието върху качеството на почвата, включително уплътняването на почвата, и върху характеристиките на биологичното разнообразие и местообитанията:“;

е) в параграф 6, първа алинея, буква б), подточка iv) се заменя със следното:

„iv) дърводобивът се извършва, като се взема предвид запазването на качеството на почвата и биоразнообразието с цел свеждане до минимум на отрицателните последици, по начин, при който се избягва прибирането на пънове и корени, деградацията на девствени гори или превръщането им в горски насаждения и дърводобивът върху уязвими почви; свежда се до минимум мащабната гола сеч и се осигуряват подходящи прагове на местно равнище за добив на мъртва дървесина и изисквания за използване на дърводобивни системи, които свеждат до минимум въздействието върху качеството на почвата, включително уплътняването на почвата, и върху характеристиките на биологичното разнообразие и местообитанията:“;

ж) в параграф 10, първа алинея, буква г) се заменя със следното:

„г) най-малко 70 % за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от горива от биомаса, използвани в инсталации до 31 декември 2025 г., и най-малко 80 % от 1 януари 2026 г.“;

19) Вмъква се следният член 29а:

„Член 29а

Критерии за намаляване на емисиите на парникови газове за възобновяеми горива от небиологичен произход и рециклирани въглеродни горива

1. Енергията от възобновяеми горива от небиологичен произход се отчита в дяловете на енергията от възобновяеми източници на държавите членки и към целите, посочени в член 3, параграф 1, член 15а, параграф 1, член 22а, параграф 1, член 23, параграф 1, член 24, параграф 4 и член 25, параграф 1, само ако намаленията на емисиите на парникови газове от използването на тези горива са поне 70 %.

2. Енергията от рециклирани въглеродни горива може да се отчита към целта за намаляване на емисиите на парникови газове, посочена в член 25, параграф 1, първа алинея, буква а), само ако намаленията на емисиите на парникови газове от използването на тези горива са поне 70 % .

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 35 за допълване на настоящата директива чрез уточняване на методиката за оценка на намалението на емисиите на парникови газове от възобновяеми горива от небиологичен произход и от рециклирани въглеродни горива. Методиката гарантира, че не се предоставят кредити за избегнати емисии на CO_2, за чието улавяне вече е получен кредит съгласно други правни разпоредби.“;

20) Член 30 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, първа алинея, въвеждащото изречение се заменя със следното:

„Когато възобновяемите горива и рециклираните въглеродни горива трябва да се отчитат към целите, посочени в член 3, параграф 1, член 15а, параграф 1, член 22а, параграф 1, член 23, параграф 1, член 24, параграф 4 и член 25, параграф 1, държавите членки изискват от икономическите оператори да покажат, че са изпълнени установените в член 29, параграфи 2—7 и параграф 10 и член 29а, параграфи 1 и 2 критерии за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове за възобновяеми горива и рециклирани въглеродни горива. За тази цел те изискват от икономическите оператори използването на система за масов баланс, която:“;

б) в параграф 3 първата и втората алинея се заменят със следния текст:

„Държавите членки предприемат мерки за гарантиране, че икономическите оператори подават надеждна информация относно спазването на критериите за устойчивост и намаляване на емисиите на парникови газове, установени в член 29, параграфи 2—7, член 10 и член 29а, параграфи 1 и 2, и че икономическите оператори предоставят на съответната държава членка при поискване данните, използвани за съставяне на тази информация.

Задълженията, установени в настоящия параграф, се прилагат независимо дали възобновяемите горива и рециклираните въглеродни горива са произведени в Съюза или са внесени. Информацията относно географския произход и вида на използваните суровини по отношение на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса на всеки доставчик на гориво се предоставя на потребителите чрез уебсайтовете на операторите, доставчиците или съответните компетентни органи и се актуализира ежегодно.“;

в) в параграф 4 първата алинея се заменя със следното:

Комисията може да реши, че някои доброволни национални или международни схеми за определяне на стандарти за производство на възобновяеми горива и рециклирани въглеродни горива осигуряват точни данни за целите на член 29, параграф 10 и член 29а, параграфи 1 и 2, доказват съответствие с разпоредбите на член 27, параграф 3, и член 31а, параграф 5 или доказват, че партидите от биогорива, течни горива от биомаса или газообразни и твърди горива от биомаса отговарят на критериите за устойчивост, установени в член 29, параграфи 2—7. При доказването, че са изпълнени критериите, установени в член 29, параграфи 6 и 7, операторите могат да представят изискваните данни пряко на равнището на района за снабдяване. Комисията може да признае зони за защита на редки, под заплаха или застрашени екосистеми или видове, признати от международни споразумения или включени в списъци, изготвени от междуправителствени организации или от Международния съюз за опазване на природата, за целите на член 29, параграф 3, първа алинея, буква в), подточка ii).“;

г) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Държавите членки могат да създават национални схеми, в които спазването на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, установени в член 29, параграфи 2—7 и параграф 10 и член 29а, параграфи 1 и 2, в съответствие с разработената методика съгласно член 29а, параграф 3 се проверява по цялата верига на доставките с участието на компетентните национални органи. Тези схеми могат също така да се използват за проверка на точността и пълнотата на информацията, включена от икономическите оператори в базата данни на Съюза, за доказване на съответствие с член 27, параграф 3 и за сертифициране на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса с нисък риск от непреки промени в земеползването.

Всяка държава членка може да съобщава на Комисията такава национална схема. Комисията отдава приоритет на оценката на такава схема, за да се улесни взаимното двустранно и многостранно признаване на тези схеми. Комисията може да реши, посредством актове за изпълнение, дали такава нотифицирана национална схема съответства на условията, предвидени в настоящата директива. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3.

Ако решението е положително, други схеми, признати от Комисията в съответствие с настоящия член, не могат да отказват взаимно признаване със схемата на въпросната държава членка по отношение на проверката за съответствие с критериите, въз основа на които тя е призната от Комисията.

За инсталации, произвеждащи електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане с обща номинална топлинна мощност между 5 и 10 MW, държавите членки установяват опростени национални схеми за проверка с цел гарантиране на изпълнението на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, посочени в параграфи 2—7 и параграф 10 от член 29.“;

д) в параграф 9 първата алинея се заменя със следното:

„Когато даден икономически оператор представи доказателство или данни, придобити в съответствие със схема, която е била предмет на решение съгласно параграф 4 или параграф 6, държавата членка не следва да иска от икономическия оператор да предоставя допълнителни доказателства за съответствие с елементите, обхванати от схемата, въз основа на които схемата е призната от Комисията.“;

е) параграф 10 се заменя със следното:

„По искане на държава членка, което може да се основава на искането на икономически оператор, Комисията проверява въз основа на всички налични доказателства дали за даден източник на възобновяеми горива и рециклирани въглеродни горива са спазени критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, определени в член 29, параграфи 2—7 и параграф 10 и член 29а, параграфи 1 и 2.

В срок от шест месеца от получаването на такова искане и в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3, Комисията решава посредством актове за изпълнение дали съответната държава членка може:

а) да взема предвид възобновяемите горива и рециклираните въглеродни горива от този източник за целите, посочени в член 29, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в); или

б) чрез дерогация от параграф 9 от настоящия член да изисква от доставчиците на източника на възобновяеми горива и рециклирани въглеродни горива да представят допълнителни доказателства за спазване на тези критерии за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове и на тези прагове за намаления на емисиите на парникови газове.“;

21) в член 31 параграфи 2, 3 и 4 се заличават:

22) вмъква се следният член:

„Член 31а

База данни на Съюза

1. Комисията гарантира създаването на база данни на Съюза, която позволява да се проследят течни и газообразни възобновяеми горива и рециклирани въглеродни горива.

2. Държавите членки изискват от съответните икономически оператори да въвеждат своевременно в тази база данни точна информация за извършените сделки и характеристиките за устойчивост на горивата, предмет на тези сделки, включително техните емисии на парникови газове през целия жизнения цикъл, като се започне от мястото им на производство до момента, в който те се потребяват в Съюза. В базата данни също така се включва информация за това дали е предоставена подкрепа за производството на конкретна партида гориво и ако е така, за вида на схемата за подпомагане.

Когато е целесъобразно за подобряване на проследимостта на данните по цялата верига на доставки, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 35 за допълнително разширяване на обхвата на информацията, която трябва да бъде включена в базата данни на Съюза, за да се обхванат съответните данни от мястото на производство или събиране на суровината, използвана за производството на гориво.

Държавите членки изискват от доставчиците на горива да въвеждат в базата данни на Съюза информацията, необходима за проверка на спазването на изискванията, установени в член 25, параграф 1, първа алинея.

3. Държавите членки имат достъп до базата данни на Съюза за целите на мониторинга и проверката на данните.

4. Ако са издадени гаранции за произход за производството на партида от газове от възобновяеми източници, държавите членки гарантират, че тези гаранции за

произход се анулират преди партидата от газове от възобновяеми източници да може да бъде регистрирана в базата данни.

5. Държавите членки гарантират, че точността и пълнотата на информацията, включена от икономическите оператори в базата данни, се проверява, например чрез използване на доброволни или национални схеми.

За проверка на данните доброволните или национални схеми, признати от Комисията съгласно член 30, параграфи 4, 5 и 6, могат да използват информационни системи на трети страни като посредници за събиране на данните, при условие че Комисията е нотифицирана за такава употреба.

23) Член 35 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„Правомощието да приема делегираните актове, посочено в член 8, параграф 3, втора алинея, член 29а, параграф 3, член 26, параграф 2, четвърта алинея, член 26, параграф 2, пета алинея, член 27, параграф 1, втора алинея , член 27, параграф 3, четвърта алинея, член 28, параграф 5, член 28, параграф 6, втора алинея, член 31, параграф 5, втора алинея и член 31а, параграф 2, втора алинея, се предоставя на Комисията за период от пет години от [влизането в сила на настоящата директива за изменение]. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„Делегирането на правомощия, посочено в член 7, параграф 3, пета алинея, член 8, параграф 3, втора алинея, член 29а, параграф 3, член 26, параграф 2, четвърта алинея, член 26, параграф 2, пета алинея, член 27, параграф 1, втора алинея, член 27, параграф 3, четвърта алинея, член 28, параграф 5, член 28, параграф 6, втора алинея, член 31, параграф 5 и член 31а, параграф 2, втора алинея, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.“;

в) параграф 7 се заменя със следното:

„Делегиран акт, приет в съответствие с член 7, параграф 3, пета алинея, член 8, параграф 3, втора алинея, член 29а, параграф 3, член 26, параграф 2, четвърта алинея, член 26, параграф 2, пета алинея, член 27, параграф 1, втора алинея, член 27, параграф 3, четвърта алинея, член 28, параграф 5, член 28 параграф 6, втора алинея, член 31, параграф 5 и член 31а, параграф 2, втора алинея, влиза в сила само ако Европейският парламент

или Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

24) приложенията се изменят в съответствие с приложенията към настоящата директива.

Член 2

Изменения на Регламент (ЕС) 2018/1999

1) Член 2 се изменя, както следва:

а) точка 11 се заменя със следното:

„11) „цели на Съюза за 2030 г. в областта на енергетиката и климата“ означава задължителната за Съюза като цяло цел за 2030 г. за най-малко 40-процентно намаление на вътрешните емисии на парникови газове от цялата икономика спрямо количествата от 1990 г., обвързващата за Съюза цел за 2030 г. за енергията от възобновяеми източници, посочена в член 3 от Директива (ЕС) 2018/2001, основната цел на равнището на Съюза за 2030 г. за подобрение на енергийна ефективност с поне 32,5 %, както и целта за 2030 г. за 15 % междусистемна електроенергийна свързаност, или евентуални последващи цели в това отношение, приети от Европейски съвет или от Европейския парламент и от Съвета за 2030 г.“;

б) в точка 20 буква б) се заменя със следното:

„б) в контекста на препоръките на Комисията, основани на оценката съгласно член 29, параграф 1, буква б) по отношение на енергията от възобновяеми източници — ранното изпълнение от страна на държава членка на нейния принос за обвързващата конкретна цел на Съюза за енергията от възобновяеми източници за 2030 г., посочена в член 3 от Директива (ЕС) 2018/2001, измерена спрямо нейните национални референтни точки за възобновяема енергия;“;

(2) В член 4, буква а), точка 2 се заменя със следното:

„2) по отношение на енергията от възобновяеми източници:

С оглед постигането на обвързващата цел на Съюза за енергията от възобновяеми източници за 2030 г., посочена в член 3 от Директива (ЕС) 2018/2001, принос към тази цел като дял за държавата членка на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия за 2030 г. с индикативна крива за този принос, отнасяща се за периода след 2021 г. До 2022 г. индикативната крива достига референтна стойност, съответстваща на най-малко 18 % от общото увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници, представляващо разликата между задължителната национална цел на тази държава членка за 2020 г. и нейния принос към целта за 2030 г. До 2025 г. индикативната крива

трябва да достигне до референтна стойност, съответстваща на най-малко 43 % от общото увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници, представляващо разликата между задължителната национална цел на тази държава членка за 2020 г. и нейния принос към целта за 2030 г. До 2027 г. индикативната крива трябва да достигне до референтна стойност, съответстваща на най-малко 65 % от общото увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници, представляващо разликата между задължителната национална цел на тази държава членка за 2020 г. и нейния принос към целта за 2030 г.

До 2030 г. индикативната крива трябва да достигне поне до планирания принос на държавата членка. Ако дадена държава членка очаква да надхвърли своята обвързваща национална цел за 2020 г., индикативната крива може да започне на равнището, което се очаква да достигне. Индикативните криви на държавите членки, взети заедно, трябва да възлизат на референтните стойности на Съюза през 2022, 2025 и 2027 г. и на обвързващата цел на Съюза за енергията от възобновяеми източници за 2030 г., посочена в член 3 от Директива (ЕС) 2018/2001. Отделно от нейния принос за постигане на целта на Съюза и нейната индикативна крива за целите на настоящия регламент, дадена държава членка е свободна да набележи по-високи амбиции за целите на националната си политика.“;

(3) В член 5 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки колективно гарантират, че сборът на техните приноси съответства поне на равнището на обвързващата цел на Съюза за енергията от възобновяеми източници за 2030 г., посочена в член 3 от Директива (ЕС) 2018/2001.“;

(4) В член 29 параграф 2 се заменя със следното:

„2. В областта на енергията от възобновяеми източници, като част от оценката, посочена в параграф 1, Комисията оценява напредъка, постигнат по отношение на дела на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия на Съюза въз основа на индикативна крива на Съюза, която започва от 20 % през 2020 г., достига референтни стойности от най-малко 18 % през 2022 г., 43 % през 2025 г. и 65 % през 2027 г. от общото увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници, представляващо разликата между целта на Съюза за енергия от възобновяеми източници за 2020 г. и целта за 2030 г., и достига обвързващата цел на Съюза за енергия от възобновяеми източници за 2030 г., посочена в член 3 от Директива (ЕС) 2018/2001.“;

Член 3

Изменения на Директива 98/70/ЕО

Директива 98/70/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 1 се заменя със следното:

„Член 1

Приложно поле

Настоящата директива определя, по отношение на пътни транспортни средства и извънпътна подвижна техника (включително плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища, когато не плават в морски води), селскостопански и горски трактори, както и плавателните съдове с развлекателна цел, когато не плават в морски води, техническите спецификации по здравни и екологични съображения за горивата, предназначени за използване в двигатели с принудително запалване и двигатели със запалване чрез сгъстяване, като се вземат предвид техническите изисквания на тези двигатели.“;

2) Член 2 се изменя, както следва:

а) точки 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. „бензин“ означава всяко летливо минерално земно масло, което е предназначено за двигатели с вътрешно горене с принудително запалване, за движение на превозни средства, които попадат в CN кодове 2710 12 41, 2710 12 45 и 2710 12 49;;

2. „дизелово гориво“ означава газьоли, които попадат в CN код 2710 19 43[28], както е посочено в Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета[29] и Регламент (ЕО) 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета[30], и които се използват за самоходни се превозни средства;

„3. „газьоли, предназначени за използване в извънпътна подвижна техника (включително плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища), селскостопански и горски трактори, както и плавателни съдове с развлекателна цел“ означава всяка течност, която е добита от нефт и попада в CN код 27101943[31], както е посочено в Директива 2013/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[32], Регламент (ЕС) 167/2013 на

---

[28] Номерацията на тези CN кодове, както са определени в Общата митническа тарифа — Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1).

[29] Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ L 171, 29.6.2007 г., стр. 1).

[30] Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за одобрението на типа на моторни превозни средства и двигатели по отношение на емисиите от тежки превозни средства (Евро VI) и за достъпа до информация за ремонта и техническото обслужване на превозните средства и за изменение на Регламент (ЕО) № 715/2007 и Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 80/1269/ЕИО, 2005/55/ЕО и 2005/78/ЕО (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 1).

[31] Номерацията на тези CN кодове, както са определени в Общата митническа тарифа — Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1).

[32] Директива 2013/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. относно плавателните съдове за отдих и плавателните съдове за лично ползване и за отмяна на Директива 94/25/ЕО (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 90).

Европейския парламент и на Съвета[33] и Регламент (ЕС) 2016/1628 на Европейския парламент[34], и която е предназначена за използване в двигатели със запалване чрез сгъстяване.“;

б) точки 8 и 9 се изменят, както следва:

„8. „доставчик“ означава „доставчик на гориво“ съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 38 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета[35];

„9. „биогорива“ означава „биогорива“ съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 33 от Директива 2018/2001;“;

3) Член 4 се изменя, както следва:

а) В параграф 1 втората алинея се заменя със следното:

„Държавите членки изискват от доставчиците да гарантират пускането на пазара на дизелово гориво със съдържание на метилови естери на мастни киселини (FAME) до 7 %.“

б) Параграф 2 се заменя със следното:

„2, Държавите членки гарантират, че максимално допустимото съдържание на сяра в газьолите, предназначени за употреба в извънпътна подвижна техника (включително плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища), селскостопански и горски трактори, както и плавателни съдове с развлекателна цел, е 10 mg/kg. Държавите членки гарантират, че течните горива, различни от тези газьоли, могат да се използват в плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища, и плавателни съдове с развлекателна цел, само ако съдържанието на сяра в тези течни горива не надвишава максимално допустимото съдържание в тези газьоли.“;

4) Членове 7а—7д се заличават.

5) Член 9 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се заличават букви ж), з), и) и к);

б) параграф 2 се заличава.

6) Приложения I, II, IV и V се изменят в съответствие с приложение I към настоящата директива.

Член 4

Преходни разпоредби

---

[33] Регламент (ЕС) № 167/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 5.2.2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на земеделски и горски превозни средства (ОВ L 60, 2.3.2013 г., стр. 1).

[34] Регламент (ЕС) 2016/1628 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. относно изискванията за граничните стойности на емисиите на газообразни и прахови замърсители и за одобряването на типа на двигателите с вътрешно горене за извънпътна подвижна техника, за изменение на регламенти (ЕС) № 1024/2012 и (ЕС) № 167/2013 и за изменение и отмяна на Директива 97/68/ЕО (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 53).

[35] Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 82).

(1) Държавите членки гарантират, че данните, събрани и докладвани на органите, определени от държавата членка, по отношение на годината [ОВ: заменя се с календарната година, през която отмяната поражда действие] или част от тях в съответствие с член 7а, параграф 1, трета алинея и член 7а, параграф 7 от Директива 98/70/ЕО, които са заличени с член 3, параграф 4 от настоящата директива, се представят на Комисията.

(2) Комисията включва данните, посочени в параграф 1 от настоящия член, във всеки доклад, който е длъжна да представя съгласно Директива 98/70/ЕО.

Член 5

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 31 декември 2024 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

   Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 6

Отмяна

Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета[36] се отменя, считано от [ОВ: заменя се с календарната година, през която отмяната поражда действие].

Член 7

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

[36] Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета от 20 април 2015 г. за установяване на методи за изчисляване и на изисквания за докладване съгласно Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно качеството на бензиновите и дизеловите горива (ОВ L 107, 25.4.2015 г., стр. 26–67).

Съставено в Брюксел на […] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател